

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

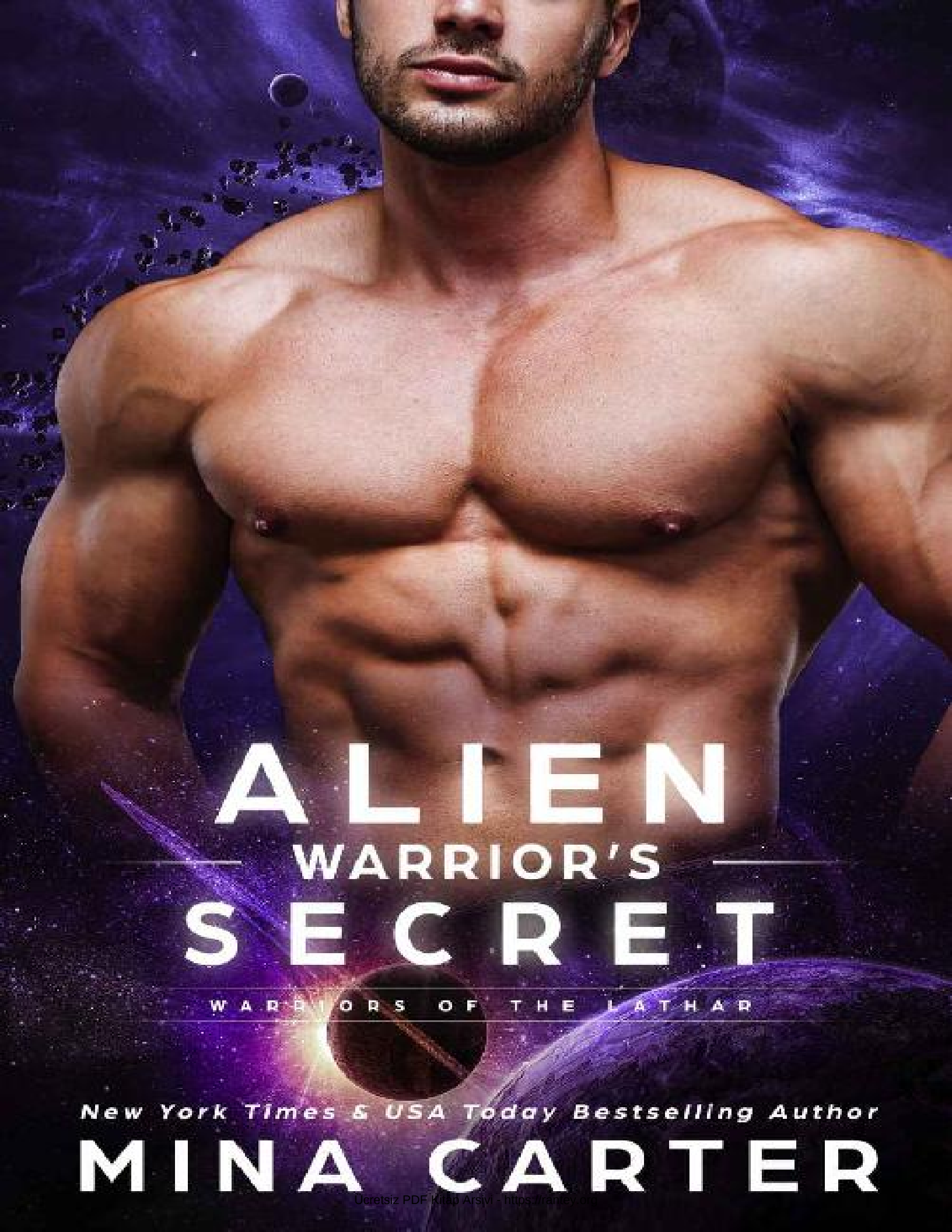
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ALIEN WARRIOR'S SECRET

WARRIORS OF THE LATHAR

New York Times & USA Today Bestselling Author

MINA CARTER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

UZAYLI SAVAŞÇININ SIRRI

LATHAR SAVAŞÇILARI

MINA CARTER

NEW YORK TIMES & USA TODAY ÇOK SATAN YAZAR

Copyright© 2019 by Mina Carter

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Also by Mina Carter

Yazar Hakkında

S o çok berbattı.

Miranda Rivers, arkadaşları ve meslektaşları için Randy, kapı kapanırken gözlerini kapattı. Tamam. Daha fazla daha çok sikilmişti. Kanlı öfkesi sayesinde, kariyeri Tek-four'daki bir fahişeden daha fazla sikilmişti.

Gözlerini açarak, ranzasına doğru ilerlerken bir ayağını diğerinin önüne koymaya zorladı kendini. Yürürken koridorlarda karşılaştığı mürettebattan hiçbiri gözlerinin içine bakmıyordu. Onları suçlamıyordu. Onunla ilişkilendirilme riskini almak istemezlerdi.

Yemekhanedeki kavga ve Kaptan Graham'ın burnunu kırdığı gerçeği artık tüm gemi tarafından biliniyordu. Gerçi o pislik bunu hak etmişti. Gemide bir şekilde teklif etmediği kadın kalmamıştı... ama kardeşi Dünya'da büyük bir politikacı olduğu için kimse tek kelime etmemişti.

Levazım subayının bürosundan genç Kelly'nin bazı talepleri imzalatmak için gönderildikten sonra gizlice evine gönderilmesi onu çok kızdırmıştı. Bu yüzden poker gecesinde Randy'ye sarkıntılık edip dilini onun boğazına sokmaya çalıştığında kendini kaybetmiş ve o pisliğin suratını masaya çarparak burnunu kırmıştı. Kırmaktan da . Yüzünün her yerine sürmüştü. Ve sonra iyi bir önlem için taşaklarına diz çökmüştü.

Bu olay onu gemide yaşayan bir efsane haline getirmiş ve bir disiplin duruşmasının önüne çıkarmıştı.

Koğuşuna vardığında boş olduğunu görünce rahatladı. Boğazı düğümlendi, ranzanın altından spor çantasını çıkardı ve dolabını boşaltmaya başladı. Akşam nakliye aracıyla Dünya'ya dönmesi emredilmişti. Saat 18:00'den sonra hâlâ gemideyse, hücrede adının yazılı olduğu bir hücre vardı.

Askerlikten atılmamıştı, tam olarak değil, ama savaş gemilerinde işi bitmişti. Uygunsuz davranıştan dolayı terhis edilmediği için şanslıydı. Sicili kara lekelerle doluydu ve bu da en fazla ay ve mars kolonilerine kargo seferleri yapabileceği anlamına geliyordu.

"*Lanet olası aptal,*" diye tısladı kendi kendine, gözlerinin arkasına sıcak iğneler batıran yaşlar düşmeden önce gözlerini kırptırdı. Bu barakalarda çok fazla toz vardı. Bu onu her zaman sinirlendirirdi. Neden Graham'ı itip kaçmamıştı ki?

Kendine kızgın bir şekilde, kısa ve ekonomik hareketlerle eşyalarını toplamayı bitirdi ve ardından üniformasını değiştirerek görev kıyafetlerini giydi. Botlarını bağlamayı henüz bitirmişti ki kapıda bir figür belirdi. Başını kaldırıp baktığında, gemideki tüm kadınlar tarafından geminin en yakışıklı erkeği olarak kabul edilen Binbaşı Ryan'ın orada durduğunu görünce heyecanlanmamak elde değildi.

"Rivers, değil mi?" Bakışları kızın boş dolabına ve ranzanın üzerindeki spor çantasına kaydı. "Dinle. Graham'la olanları duyduğuma üzuldüm. Adam serserinin teki. Bu yüzden seni gönderiyorlar mı?"

Başını salladı, çantasını alıp omzuna attı ve kapı aralığından ona doğru yürüdü. "Görünüşe göre bir kaptanın yüzünü yemek masasına çarpmak hoş karşılanmıyor. Kim bilebilirdi ki?"

Ryan'ın dudakları büküldü. "Aynen öyle. Duyduğuma göre onu da taşaklarından mıhlamışsın. Aferin sana."

Onu incelerken başını biraz eğdi. Kız burnunda bir şey olup olmadığını soramadan adam tekrar konuştu. "Benimle küçük bir göreve çıkma şansın var mı?"

Şaşkınlığını gizlemek için gözlerini kırptırdı.

"Cezalı mıyım efendim?" diye hatırlattı ona, sanki omzundaki çanta yeterince ipucu değilmiş gibi. "Bu akşam nakliye aracıyla Dünya'ya geri dönüyorum."

Elini umursamazca salladı. "Evet, biliyorum. Bunun için endişelenmeyin. Bu görev iyi giderse, tüm suçlamaların düşeceğini garanti edebilirim. Ve seni benim kanadıma aldıracağım."

Randy'nin ağız bir karış açık kaldı ve elinde bir video kayıt cihazıyla dolaptan fırlamak üzere olan biri olup olmadığını görmek için etrafına bakınmak istedi. Birkaç saniye sonra çenesini kapattı.

"Şaka yapmıyorsun." İfade sessizliğe gömüldü. Şaka yaptığını düşündüğü için kimse onu suçlayamazdı. İçinde bulunduğu çıkmazdan kurtulmanın bir yolunu teklif etmek... daha da , Ryan'ın kanadında, sadece seçkin uçuş kanadının yer bir yer teklif etmek... fantezi ve hayal ürünü bir şeydi. Belki de buydu. Dünya'ya dönmek için nakil aracına binmiş ve uyumuştı. Bunların hepsi bir rüyaydı.

Ama siktir et. Eğer bu bir rüyaysa, eve gitmekten çok daha iyiydi. "Ben varım."

Ryan'ın dudaklarının kenarları kıvrıldı. "Görevin ne olduğunu bilmek istemiyor musun?"

Homurdandı. "Alınmayın efendim ama beni tekrar pilot koltuğuna oturtacaksa, hangi görevde uçmamı istediğiniz pek de umurumda değil."

Tuhaflik sırtmaya dönüştü ve başını salladı. "Senden hoşlandığımı *biliyordum*. Gel o zaman, Rivers."

Randy, Binbaşı Ryan'ın kendisinden uçmasını istemesini beklediği görevler arasında, baş uzaylı savaş gemisine binmek için bir savaş görevi yoktu. Düşmanın ateş etme kapasitesini kontrol etmek için savaş devriyeleri ya da daha fazla geminin gelip gelmediğini uzun menzilli sensörlerle kontrol etmek için sistemin sınırında keşif devriyeleri, evet. Hatta belki de Talax Prime'ın karanlık tarafına geçip oradaki söylentilere göre Özel Kuvvetler üssüyle bağlantı kurmak bile olabilirdi.

Ama hayır.

Ön görüş ekranından bir uzaylı gemisinin zırhla kaplı gövdesine bakıyordu. Siyah, şık ve çok tehlikeli görünüyordu. O kadar tehlikeliydi *ki*. Tüm evrende bir Latharian gemisine gizlice binmekten daha tehlikeli bir yer düşünemiyordu.

Normalde yaptıkları gibi gövdeyi kırmayı bile başaramamışlardı. Bunun yerine, biniş kesicilerini havalandırma deliğinin hemen içindeki daha ince bir bölümde kullanmak zorunda kalmışlardı. Ne için, hiçbir fikri yoktu ve bunu gerçekten düşünmek istemiyordu. Leviathan'ın motorları şu anda kapalıydı ama eğer hiper hızlarına çıkarlarsa ya da

Ne derlerse desinler, Randy ve Binbaşı'nın işi bitmişti. Bundan kurtulmalarının imkanı yoktu.

"Onlardan bir iz var mı?" diye omzunun üzerinden sordu.

Ryan biniş kapağının yanında yerini almıştı. Tamamen açıldığında uzaylı gemisinin içini görebiliyordu. Tuhaf bir şekilde, daha önce içinde bulunduğu herhangi bir geminin içine neredeyse tıpatıp benziyordu - dama plakası döşemeli tozlu bir geçit, duvarlar ve tavan boyunca uzanan her türlü kablo ve boru.

"Henüz bir şey yok." Tüfeği omzuna daha rahat yerleştirdi, bakışları koridor boyunca sabitti. "Bir terslik var. Şimdiye kadar dönmüş olmaları gerekirdi."

Önündeki ekranlara bir göz attı. Korumasız bir veri erişim noktası aracılığıyla uzaylı gemisinin merkezi sistemine bağlanmayı başarmışlardı. "Alarm görünmüyor efendim. Burada olduğumuzu bildiklerini bile sanmıyorum."

Bunu söylerken bile, bir tedirginlik dalgası buz gibi parmak uçlarını omurgasından aşağıya doğru okşadı. Tüm bunlar, iradesi dışında tutulan General Black'i kurtarmak için çok kolay bir savaş görevi ... Black gibi vahşi bir üne sahip bir kadın Lathar tarafından yakalanabiliyorsa, ne umutları vardı? Ya onlara görmek istedikleri şey gösteriliyorsa...

Bu düşünce gelir gelmez Ryan arkasından küfretti.

"Siktir , *temas kur!*" diye bağırarak koridora doğru ateş etti. Enerji cıvataları etrafındaki koridorun duvarlarına çarptı, ardından teslim olma emri olduğunu düşündüğü uzaylı dilinde bağırışlar geldi.

"Kahretsin. Onlardan çok fazla var," diye tısladı Ryan, ateşe karşılık vermek için siperden çıktı. "Biniş kaskacını ayırabilir misin?"

Oturduğu yerde dönüp ona baktı, ağzı bir karış açıldı. "Ekip geri dönmedi, efendim! Onlara zaman vermeliyiz."

"Geri gelmeyecekler, Rivers!" Ryan bağırdı. "Eğer şimdiye kadar dönmedilerse, yakalanmışlardır. Bu inkâr edilebilir bir operasyon. Riskleri biliyorlardı. Kelepçeleri çözün ve bizi buradan çıkarın!"

"*Kahretsin, kahretsin,*" diye mırıldandı, elleri kumandaların üzerinde uçuşuyordu. Her saniye önemliydi. Kelepçelerin devreye girip makatı kapatması, uzaylıların ya da silahlarının ateşinin içeri girmesini engellemesi en az otuz saniye sürecekti. Serbest bırakma düğmesini tetikledi ve dönüp baktı, kelepçelerin serbest kalmasını ve motorların dönme sesini bekliyordu.

Hiçbir şey.

"Kahretsin."

Kontrol dizisine tekrar bastı. Hala bir şey yok.

Sonra, gözlerinin önünde, ekranın üzerinde uzaylı yazıları akmaya başladı. Elleri önündeki klavyenin üzerinde uçuşurken içini bir korku kapladı.

"Kahretsin! Efendim, bir şekilde kontrolü ele geçirdiler. Beni dışarıda bıraktılar. çalışıyorum..."

"Vakit yok!" Ryan geri bağırdı. "Saklan! ŞİMDİ!"

Kıçının yanağı üzerinde dönerken çenesi düştü. "Ne?"

Dışarıdaki uzaylılarla karşılıklı ateş ederken binbaşının yüz ifadesi acımasızdı. "Birkaç dakika içinde burada olacaklar, Rivers. Sadece beni bulmaları ikimizi de bulmalarından iyidir. SAKLAN. ŞİMDİ!"

Verilen emir üzerine yerinden fırladı ve mekiğin etrafına çılgınca baktı. Saklanacak fazla yeri olmayan bir asker nakil aracıydı. Bakışları koltukların altındaki havalandırma ızgaralarından birine takıldı. Kalbi boğazında , onu çekip çıkarmak için yere düştü. Küçük boşluğa girip onu tekrar yerine çekmek birkaç saniyelik bir işti. Karanlıkta korunaklı bir yerde, uzaylıları uzak tutmaya devam eden Ryan'ın ayaklarını çok iyi görebiliyordu.

Yaklaşık on saniye kadar. Bir enerji ateşi patlaması oldu ve acı dolu bir çığlık atarak oturma pozisyonuna geçti, eli omzundaydı. Randy ağlamasını bastırdı, onun güverte kaplamasının üzerine yığılışını izlerken gözleri yaşardı, gözleri çırpınarak kapandı.

Amirini öldürmüşlerdi ve düşmanın elindeki bir gemide yapayalnızdı.

Boku yemişti.

Humanlar onu zaman zaman hayrete düşürüyordu. Bazı savaşçı arkadaşlarının kabul etmek istediğinden çok daha becerikli ve azimliydiler.

Riis K'Vass insan mekiğinin ortasında durdu ve merakla etrafına bakındı. Bu, insanların imparatoru kaçırmak için savaş ekipleriyle birlikte *Veral'vias*'a binmek için kullandıkları gemilerden biriydi. Plan fevkalade başarısız olmuştu. Sadece hepsi kısa sürede yakalandığı için değil, imparator o sırada *Veral'vias*'ta bile olmadığı için.

Ama havalandırma deliğine inmek ve oradaki zayıf kalkanı delip geçmek? Bu *çok büyük bir* cesaret isterdi. Mahkûmlardan hangisinin pilot olduğunu bulmalı ve erkeğin elini sıkmalıydı. Riis'in tanımak isteyeceği bir erkekti.

Türlerindeki farklılıklara ve insanlığın teknolojik olarak Lathar kuzenlerinin çağlar gerisinde olmasına rağmen, mekiklerinde dikkate değer benzerlikler vardı. Gözlerini yarı kapalı tutsa neredeyse bir asker indirme gemisinde olduğunu hayal edebilirdi. Tabii boyutları küçültülmüşse. İnsanlar, hatta erkekler bile, ortalama olarak Lathar'dan çok daha küçüktü. Metal duvarlar boyunca dizilmiş koltuklar ve küçük boyutlu emniyet kemeri kayışları bu gerçeği kanıtlıyordu. Riis oradaki en büyük savaşçı değildi ama o bile en büyük kayışlara sığmakta zorlanırdı.

Kaşlarını çattı, aklını kurcalayan bir şey vardı ve pilot ve yardımcı pilot koltuklarının bulunduğu kokpite doğru birkaç adım attı. Onlara ulaştı ve bakışları pilotun kemerine kaydı. Diğerlerinden daha küçüktü. *Çok daha* küçüktü.

Nefesini tuttu. Pilot bir kadındı.

Burada yakaladıkları bir erkekti. Bu gemiden çıkan savaş ekibinin geri kalanı da erkekti. Diğer ekiplerden birinde sadece bir kadın vardı, bu da hesaba katılmamış bir kadın olduğu anlamına geliyordu.

Kendi gemilerinden ayrıldıkları ve *Veral'vias*'a doğru gizlice ilerledikleri andan itibaren üç insan gemisini de izlemişlerdi; insan ekiplerinin gemiye binişlerini ve gemide ilerleyişlerini izlemeye kadar kendilerini görünmez sanmışlardı. Koridorlar temizlenmişti, böylece komuta nereye gittiklerini ve ne yapmak istediklerini izleyebiliyordu.

Ve sonunda tuzaklar ortaya çıkarıldı. Uçuş mürettebatıyla ilgilenmek üzere ekipler gönderilmeden önce tüm insanlar esir alınmıştı. Gemi başına iki kişi. Ve bu gemiden sadece bir erkek alınmıştı. Başlangıçta diğerinin de yakalanan ekipte olduğunu düşünmüşlerdi ama belli ki durum böyle değildi.

Peki diğeri neredeydi, dişi olan?

Kokpitten bir adım geri çekildi ve bakışlarını geminin içinde gezdirdi. Kız ayrılmamıştı. Dahili sensörler onu bulmuş ve takip etmiş olmalıydı, bu da hâlâ gemide olduğu anlamına geliyordu. Ama saklanabileceği hiçbir yer yoktu. İkincil bir bölüm ya da kabin yoktu. Büyük depolama kutuları da yoktu.

Kalp atışları biraz hızlandı, içini bir savaş heyecanı kapladı. Ama bu o değildi, tam olarak değil. Bir dişi bulma ihtimali olduğunu fark etti. Özellikle de insan bir dişi. Onlarla olan deneyimi sınırlıydı ama tanıştıkları çok küçük ve her erkeğin sahip olmak için can atacağı kadar güzeldi. Kendine ait bir tane istiyordu. Tek sorun, gagalama sıralamasında o kadar aşağıdaydı ki, hiçbir zaman bir dişiyi sahiplenecek kadar yakınına yaklaşmasına izin verilmeyecekti.

Ama eğer biri *buradaysa* ve ona ilk o ulaşırsa... Başka bir erkek onu görmeden önce kendi kızı olarak sahiplenebilirdi.

"Burada olduğunu biliyorum," dedi yüksek sesle, Terran diline geçerek. Neredeyse insanlar keşfedilir keşfedilmez bu dili öğrenmeye başladığı için atalarının tanrılarına hızlı ve sessiz bir teşekkür duası gönderdi. "Dışarı çıkabilirsin. Sana zarar vermeyeceğim. Seni koruyabilirim."

Tek cevabı sessizlik oldu.

İyi. Başka bir şey beklemiyordu. İnsan dişileri aptal değildi. Son derece zeki ve uyum sağlayabilirlerdi. Neden ona inansın ki? İnanması için bir sebep yoktu. Henüz yoktu.

"Ben Riis," diye konuşmaya devam etti duyularını genişletirken. Dinliyordu. Etrafındaki sessizliğin kalitesini *hissediyordu*. Lathar genetik manipölasyon ustasıydı ve onun soyu da nesiller boyunca evlerinin ormanlarında avlanmak üzere modifiye edilmişti. Yeterince hareketsiz kalırsa, avının nerede olduğunu hissedebilirdi... bir sonraki avının nerede olacağını.

Hiçbir şey. Ve sonra...

Başını hafifçe çevirdi, bakışları koltuklardan birinin altındaki ızgaraya sabitlendi ve kaşları birbirine çarptı. Kız orada olamazdı. Olabilir miydi? Alan kesinlikle çok küçüktü. Bir çocuk için bile yeterince büyük değildi. Sonra gördüğü bazı insanların ne kadar küçük olduğunu hatırladı. Özellikle de dişilerin. Neredeyse çocuk boyundaydılar.

Izgaranın önünde diz çökerek uzandı ve onu çekip çıkardı. Ötesindeki boşluktan boğuk bir gıcırta ve bir hareket sesi geldi. Zafer damarlarında patladı. Kız içerideydi.

"Hey... Sana zarar vermeyeceğim," dedi yatıştırıcı bir şekilde, sesini alçak tutarak ve tehditkâr olmadan. "Dışarı çıkabilirsin. Güvende olacağına söz veriyorum. Seni koruyacağım."

Uzun saniyeler boyunca hiçbir ses ya da hareket olmadı ve bir an için ona ulaşmak için tüm oturma grubunu parçalara ayırması gerekip gerekmeyeceğini merak etti. Gerekirse yapardı. Orada sıkışık bir şekilde kalamazdı.

"Sen bir uzaylısın. Söylediğin her şeye neden inanayım?"

Kadının narin ve melodik sesinin ilk tınısı adamın tüylerini diken diken etti. Kadının nasıl görüldüğüne dair hiçbir fikri yoktu ama sesi bir şey ifade ediyorsa, son derece güzel olmalıydı.

Cevap verirken dudakları büküldü, "Şey. Teknik olarak, buradaki uzaylı *sensin*. Benim gemimdesin. Hatırladın mı?"

"Hayır." Koltuğun altındaki karanlıktan gelen yanıt anında geldi. "Aslında sen benimkindesin. Yani uzaylı sensin."

"Anlambilim. Senin gemin benim gemimde." Gülümsemesinin yayılmasına engel olamadı. Küçük kadın da zekiye ve kendine güveni eksik değildi. Böyle zayıf bir pozisyondan tartışabiliyorsa tabii.

Sessizlik biraz uzadı.

"Haklı olabilirsin," diye kabul etti. "Neden İngilizce konuşuyorsun? Süslü bir çevirmeniniz falan mı var ve aslında uzaylıca konuşuyorsunuz ama ben bunu İngilizce olarak mı duyuyorum?"

Kıkırdadı. "Senin dilinden konuşuyorum ufaklık. Senin adın ne?"

Sessizlik. İnatçı küçük dişi.

"Ben Riis K'Vass."

"Bunu zaten söyledin."

Koltuğun altındaki gölgelerde bir hareketlenme oldu ve ona bakmaya çalışarak daha aşağı indi. Sarı saçları ve iri gözlerinin bir ipucunu yakaladı. Sert bir nefes çekti içine. Kadın son derece güzeldi.

Sahiplenici ihtiyaç ve sıcaklık onu bir füze yayılım ateşi gibi böğründen vurdu. *Ve o da onun kızıydı.*

"Evet. Yaptım." Elini uzatırken sesi alçak ve kabaydı. "Dışarı çıkıp bana seninkini anlatmaya ne dersin? Sonsuza kadar orada kalamazsın. Bir ara yemek yemen gerekecek."

RANDY zamanında büyük adamlar görmüştü ama koltuk ızgarasının yanında diz çöken uzaylı devasaydı. Acayip derecede büyüktü.

Ama o da haklıydı. Burada kalamazdı. Birincisi, çok geçmeden yemek yemesi ve diğer şeylere ihtiyacı olacaktı ve ikincisi, artık burada olduğunu biliyordu, işi bitmişti. Uzaylılar bakmıyorken gizlice çıkıp kaçması mümkün değildi. Aslında, Sentinel Beş saldırısında kullandıkları o büyük savaş makinelerinin buraya gelip onu çıkarmak için gemiyi parçalara ayırmamasına şaşırmıştı.

Bunun yerine, ona güvenmesini ve onu koruyacağını söylemişti. Ona inanmak istedi. Adamın derin sesindeki bir şey, onunla nazıkçe konuşması, içinde derinlerde bir şeyleri harekete geçirmişti.

Kafasının arkasındaki küçük sesi duymazdan geldi. Seçenekleri sınırlıydı. Düşman hattının gerisinde yakalandığına göre, teknik olarak artık bir savaş esiriydi. Kahretsin.

"Randy arıyor. Ve açım," diye itiraf etti. Onu beslemeyi teklif etmesi iyiye işaretti. "Ama dışarı çıkar çıkmaz üzerime atlayıp beni bağlamayacağını nereden bileceğim?"

Kıkırdadı, eğlencenin derin sesi kadının omurgasından aşağı ürperti gönderdi. Tamamen onun kemiklerinin üzerine atlamak . *Tamam*, dedi kendi kendine, *seksi uzaylıyı arzulamayacağız. Bu hiç akıllıca değil ve eğer buradan çıkacaksak akıllı olmamız gerekiyor.*

"Seni bağlamayacağıma söz vermeme ne dersin Randy? Bu işe yarar mı?"

Adamın hâlâ uzanıp onu yakalayamayacağından emin olmak için açıklığa biraz daha yaklaştı ve ona ilk kez iyice baktı. Gözleri genişledi. Adam *muhteşemdi*. Külot düşürecek kadar muhteşem.

"Sana neden inanayım?" diye sordu ama yine de biraz daha yaklaştı.

Dudakları kıvrıldı. "Bunu bana zaten sormuştun."

Deponun dar sınırlarından çıkmasına yardım etmek için kocaman bir elini ona doğru uzattı.

"Evet. Bana cevap vermedin. Bunu fark etmediğimi sanma yakışıklı." Gerçekten başka seçeneği yoktu ve bunu biliyordu. Eğer ortaya çıkmazsa, işler sertleşebilirdi. Ve o gerçekten işlerin sertleşmesini istemiyordu.

"Çünkü sana bir savaşçı olarak söz veriyorum. Şerefim üzerine, aldığım son nefese kadar seni koruyacağım."

Onur temelli bir kültürleri vardı, bu yüzden ondan böyle bir söz almak... ona inandı. Uzanarak elini onun elinin içine koydu. Parmakları birbirine değdiği anda bir farkındalık kıvılcımı onu soluk soluğa bıraktı ama sonra adamın eli onunkinin etrafına dolandı ve onu depodan çekip çıkarmaya başladı.

Sorun şu ki, küçük alan onun kıvrımlı vücuduna uygun değildi ve yarı yolda kaldı.

"Sadece... biraz... biraz daha," diye nefes nefese onu cesaretlendirdi. Neredeyse kolunu yuvasından çıkaracak bir çekişle kalçaları ızgaranın dar açıklığından kurtuldu ve onun üzerine indi.

Kelimenin tam anlamıyla.

Ne kadar büyük olursa olsun, ne kadar çok çekerse çeksin ve küçük saklama kutusunun tutuşundan aniden kurtulursa, onu hemen devirdi. Adam sırtüstü yattı, kadın da kucağına oturdu.

"Eee... hey," dedi küçük bir gülümsemeyle. Gülümseme, adamın sikinin kalın çubuğunun iç uyluğuna bastırıldığını fark ettiğinde bir nefese dönüştü. Gözleri irileşti. Eğer bu onun sarkık *haliyse... Tanrım.*

Kadın kaçmaya çalıştı ama adam gülümserken kollarındaki iri eller onu sıkıca tuttu. "Hayal ettiğim kadar güzelsin."

Kısık bir sesle söylenen yumuşak sözler midesindeki kelebeklerin dans etmesine neden oldu. Hiçbir erkek böyle görünmemeliydi. Bu kadınlara karşı adil değildi.

Küçük yeşil adamlar, diye hatırlattı kendine. O bir uzaylıydı. Muhtemelen dokunaçlı bir penisi ya da öyle bir şeyi vardı.

Gülümsemesi geniş bir sırıtışa dönüştü. "Sizi temin ederim ki dokunaçlı bir aletim yok. İsterseniz bunu kanıtlamak için size memnuniyetle gösteririm."

"Lütfen bana telepatik olduğunu söyle," diye fısıldadı utanç içinde.

Başını salladı, kara gözlerinde eğlence dans ediyordu. "Korkarım ki hayır."

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Yüksek sesle söylemişti.

"Lütfen... beni hemen vur."

Kaşları birbirine çarptı ve onu daha yakına çekti. "Bunu neden yapayım ki? Sana zarar vermeyeceğime söz verdim ve vermeyeceğim. Sen benim korumam ve bakımım altındasın, değil mi?"

Tereddütle başını salladı. Eğer bir savaş esiriyse, içlerinden birinin onu koruyup kollayacağına yemin etmesi, esirlerin genelde gördüğü muameleden çok daha iyi geliyordu. Ama yine de... kafasının arkasında küçük bir uyarı belirdi. Bunu görmezden geldi. Bütün bu durum içgüdülerinin uyarılar vermesine neden olmuştu.

"Ben burada olduğum sürece, evet."

Gülümsemesi bir süpernovayı yeniden başlatabilirdi. "Güzel."

Adamın başka bir şey söyleyeceğinden emindi ama koridordan gelen bir ses adamın donup kalmasına neden oldu ve boynunu bükerek uzaylı gemisinin... *kendi* gemisinin girişine doğru baktı. İşte o zaman adamın uzun saçları olduğunu fark etti. Geriye doğru taranmıştı ve ensesindeki örgülü kütle belki de şimdiye kadar gördüğü en seksi şeydi.

"Gitmemiz gerek," dedi alçak bir sesle. "Seni başka kimsenin görmesini ."

"Ha?" Eğer bir mahkûmsa bu hiç mantıklı değildi.

"Seni benden alacaklar. Seni bir hücreye koyarlar," dedi ona, bir şekilde kollarında onunla birlikte ayağa kalkarak. "Ve inan bana, bunu istemezsin. *Benim* seni korumamı istiyorsun."

"Tamam." Adam kapıya doğru yürürken ona yapıştı. Sonunda gitmek isteyeceği son yer bir Lathar hücresiydi. Kadınlara neler yaptıklarına dair kötü söylentiler vardı... uzaylı üreme programları ve bunun gibi şeyler. Onun için en iyi yer onun yanıydı.

"Mümkün olduğunca sessiz ol," diye emretti ve kapıya ulaştıklarında onu daha da yakın tuttu. Dışarı eğilerek koridorda bir aşağı bir yukarı hızlıca göz gezdirdi. "Her yer temiz. Hadi gidelim."

Ama sola dönmek yerine, onun gitmesini beklediği yöne... sağa döndü ve onu geminin derinliklerine doğru götürdü.

Riis'in küçük dişisini kamarasına geri götürmesi normalden çok daha uzun sürdü. Onları dolambaçlı bir yoldan götürdü, tüm koridorlardan ve komuta alanlarından kaçındığından emin oldu.

gözleri üzerindeydi. Henüz başka bir insan dişi aramadıkları için, onu yeterince yakınında tutarsa sensörlerin onu kaydetmeyeceğini umuyordu. Ve onu bir kez kamarasına aldığı anda... sırtını silah arkadaşı Sardaana dayamıştı, o da yeni bir insan eş almıştı. Yani sensörler onu tespit ederse, zaten Sardaana'nın dişi Dani olduğunu varsayacaklardı.

En azından plan buydu.

Onu odasına sokmayı başardı, kapılar arkalarından kapandı ve sonunda dönüp ona doğru düzgün bakmasına izin verdi. Onun güzel olduğunu biliyordu. Terran mekiğinde onu kollarına aldığı kısa süre içinde bu kadarını anlamıştı ama sonra onu karşısında hissedince beyni kısa devre yapmıştı. Kıvrımlarla dolu, savaşçı vücudunun sert düzlüklerine kıyasla çok yumuşaktı.

Ama odalarının ışığında, onun doluluğuna bakabiliyordu. Ve uçup gitmişti.

Narin ve kıvrımlı, daha önce tanıştığı iki Terran dişi Dani ve Kenna'dan bile daha küçüktü. Ama onlardan farklı olarak, yüzünün ve gözlerinin etrafına bukleler halinde düşen, ona Lathar Prime'in en berrak okyanuslarını hatırlatan güneş ışığı gibi bir saç kütleleri vardı. Ve işte böyle, sonunda kendine ait bir dişi bulmayı başardığında söylemeyi planladığı her zekice şey, rüzgârın önünde savrulan yapraklar gibi kayboldu.

Bir an sonra adam onları ayıran mesafeyi aşmış ve kadın tekrar onun kucağındaydı. Nefes nefese kaldı, aralarındaki mesafeyi korumak için ellerini adamın üst kollarına koydu ama adam buna izin vermedi. Bir elini sırtına ve saçlarına doğru kaydırmak için onu daha yakına çekti.

İçinden bir ürperti geçti ve zevkle gözlerini yarı kapalı "Çok yumuşak. Hiç böyle bir şey hissetmemiştim."

Adam saçlarına dokunduğunda, iri ellerini saçlarının arasından geçirdiğinde hareketsiz kaldı. İlk başta onun vücudundaki temkinliliği hissetti ve hareketlerini yumuşattı, onunla kavga etmesini ya da kaçmasını istemiyordu. Daha önceki tüm blöf ve palavralarına rağmen, şimdi ona her an kaçmaya hazır, korkmuş bir hayvanı hatırlatıyordu. Ama yavaş yavaş ona karşı gevşedi, parmak uçları kafa derisine değdiğinde nefes alış verişinde yumuşak bir kesiklik oldu.

Büyülenmiş bir halde bir kez daha yaptı, bir başka küçük yakalama ve ardından yumuşak bir mırıltı ile ödüllendirildi.

"Bu güzel mi?" diye sordu, olabildiğince yumuşak bir sesle, onun nelerden hoşlandığını bilmek istiyordu. Dokunulmaktan nasıl hoşlandığını. Ona neyin zevk verip neyin vermediğini. Eğer onu yatağına çekebilir ve bir çiftleşme işareti alabilir, onu asla alamazlardı...

Daimi olarak onun olacaktı. Ve o bunu istedi. Onu istiyordu.

Başını salladı, adam onu tekrar okşarken gözlerini kapattı. Kızın çıkardığı küçük ve güzel sesler adamın sikini tam ortasından vurdu, şaftı lanet olası gövdeyi perçinleyecek kadar sertleşti ama kendini tuttu. İddiayı kabul etmek zorundaydı, yoksa geçersiz olacaktı.

Eğildiğinde, gözlerini açtığında dudakları onunkilerden bir fısıltı kadar uzaktaydı. Adam donakaldı, kızın karşı koyup koymayacağını ya da onu itip itmeyeceğini merak ediyordu. Umutsuzca ikisini de yapmasını istemiyordu.

"Şşşt... Sana zarar vermeyeceğim," diye mırıldandı ve ilk kez onun ağzına sahip oldu.

Daha önce yaşadığı hiçbir şeye benzemiyordu. Dudakları sıcak ipek gibiydi, onunkilerin altında yumuşak ve narindi. Dudaklarını dudaklarının üzerinde gezdirirken tırnakları kollarının üst kısmını ısıyor, sinirlerinin en ufak bir uyarısını veriyordu. Şekillerini ve dokularını öğrendi. Onları hafızasına işledi.

Yaşlı savaşçılardan ve artık çiftleşmiş olanlardan öpüşme hakkında bir şeyler duymuştu ama kendisi bunu hiç deneyimlememişti. Erkeklerin neden sadece çiftleşmek için bu kadar çok zaman harcadıklarını gerçekten anlamamıştı.

çok daha ilginç olabilecek başka vücut parçaları varken dişilerine ağızlarını açıyorlardı.

Ne kadar da yanılmıştı. Dudakları onun dudaklarına değdiği anda gidici olmuştu. Onu bir ömür boyu öpebilirdi ama bu asla yeterli olmazdı.

Sonra dudakları onunkilerin altından ayrıldı ve içgüdüğü devreye girdi. Boğazının arkasından gelen bir hırıltıyla onu kendine çekti ve dilini ağızına soktu. Ve inledi. Kadının tadı duyularında patladı ve daha önce her şeyi tükettiğini düşündüğü uyarılma onu neredeyse dizlerinin üzerine çöktürdü.

İçinden vahşi bir ihtiyaç geçti ve ağızını harap ederken başını sabit tuttu, vücuduyla yapmak istediği gibi aldı ve yağmaladı. Kadının giysileri olmadan, çıplak bir şekilde onun altında kendisine ait olduğunu iddia ederkenki görüntüleri ona saldırdı. Nefes nefese kalarak öpüşmeyi kesti, bu dürtüleri harekete geçirme ve şimdi onu alma ihtiyacı neredeyse onu eziyordu.

Onu kollarından dikkatlice indirdi ve geri çekildi, erkeklik gururu kızın küçük hayal kırıklığı sesiyle okşandı. Kız onun kollarından ayrılmak istemiyordu. Bu iyiye işaretti.

"Yiyecek bulacağım," diye açıkladı. "Seni korumanın yanı sıra sana bakabileceğimi de kanıtlamak için. Odalardan çıkma," diye emretti, kaşları birbirine çarparak. "Başka bir erkek kadar dikkatli ve sabırlı olmayabilir. Çoğu hiç Terran dışısı görmemiştir ve bir erkek ne zaman isterse hepsinin alınmak için orada olduğuna inanır."

Korku mavi gözlerinden okunuyordu ve adam neredeyse bu sert emirden pişmanlık duyacaktı. Söyledikleri aşağı yukarı doğrudu. Pek çok erkek dışıye aslında bir seçeneği olduğunu, sadece iddiayı kabul etmek zorunda olduğunu söylemezdi. Pek az erkek, hak iddia *etmeden önce* söz konusu dışıye tüm ihtiyaçlarını karşılayabileceğini kanıtlamak için elinden geleni yapardı.

Yapardı. Dışisini adil bir şekilde kazanmaya niyetliydi, böylece dışı onu kabul etmeden önce iyi bir eş adayı olduğunu anlayacaktı. Bunun mutlu bir çiftleşmenin anahtarı olduğuna karar verdi ve elini tutup parmak eklemlerinin arkasından öperken ona gülümsedi.

"Kısa süre içinde döneceğim," diye söz verdi ona ve hâlâ fırsat varken odadan çıktı.

RANDY bir süre kocaman yatağın üzerinde oturup Riis gittikten sonra kapıyı izledi. Oda o olmadan büyük görünüyordu, sanki büyük seksi uzaylının varlığı mevcut tüm alanı doldurmuş ve olduğundan daha küçük görünmesine neden olmuştu.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı ağzını kapatarak. Elleri titriyordu. Şimdiye kadar tanıştığı en seksi adam tarafından esir . İri ve kaslı olmak onu *her zaman* Binbaşı Ryan'ı unutun... görünüş açısından Riis insan pilotu sudan çıkarmıştı.

Ve öpüşebiliyordu. Tanrım, adam *öpüşebiliyordu*.

İri, seksi uzaylının dudaklarını dudaklarına değdirdiğini, dilinin dudaklarını ayırıp içine girdiğini hatırlayınca bile içini bir sıcaklık kapladı. Beklediği gibi acımasız ve sert değil, daha fazlasını istemesi için onu baştan çıkarıyordu. Daha fazlasını. Her şeye ihtiyacı vardı.

Uyluklarını birbirine bastırdı, vücudunda ürpertiler dolaştı. "O bir uzaylı," diye hatırlattı kendine.

Ne kadar seksi olursa olsun, bir uzaylı için yanıp tutuşmamalıydı. Bunun yerine mekiğe geri dönüp kaçmaya çalışmalıydı. Eğer kimsenin denemesini beklemiyorlarsa, mekiğdeki kilidi kırabilirdi.

Ayağa kalkarak kapıya doğru birkaç adım attı. Ama her adım bir öncekinden daha yavaştı. Riis ona gitmemesini, diğer erkeklerin tehlikeli olduğunu söylemişti. Hepsi de Sentinel üssünden kaçırılan kadınlar hakkındaki söylentileri duymuştu. Uzaylı erkekleri sevgili olarak kabul etmeye zorlandıklarını. Eş olarak. Bu da istemedikleri ya da çekici bulmadıkları biriyle seks yapmak anlamına geliyordu.

Riis onu zorlamamıştı. Bunun yerine ona yiyecek bir şeyler bulmaya gitmişti. Sanki bir işaretmiş gibi, midesi guruldadı. Dünden beri bir şey yememişti, bu sabah disiplinden önce çok gergindi.

Ellerini yüzüne sürerek inledi. Daha bu sabah olmasına rağmen tüm bunlar bir ömür önce olmuş gibiydi. Şimdi akşama yaklaşıyor olmalıydı. Dudakları küçük bir gülümsemeye dönüştü. Şey... o nakliyeyi kesinlikle özlemişti.

Neyse boşver.

Dönerek Riis'in odalarını keşfetmeye karar verdi. Birkaç dakika içinde odaların bir yıldız gemisindeki herhangi bir kamara kadar heyecan verici olduğunu anlamıştı. Yatak odası geniş olmasına rağmen uzaylı boyutlarında görünen mobilyalarla doluydu. Kalın camlı dar bir pencerenin altında duvara dayalı büyük bir yatak, ona dışarıdaki uzak yıldızların manzarasını veriyordu. gemi ya da gezegen yoktu. Onlar hareket etmemişti.

O zamanki pozisyonunu. Yıldızların hepsi aynı yerdeydi ve o bir pilottu. Geminin hareket ettiğini hissedirdi.

Dönerek odanın geri kalanını kontrol etti. Kapının bir yanında Riis'in rahatlıkla sığabileceği büyüklükte bir kanepe, diğer yanında da bir çalışma masası duruyordu. Her şeyin büyüklüğü ona kendini yeniden çocuk gibi hissettirdi.

Riis söz konusu olduğunda kendini çocuk gibi hissetmiyordu.

Bu düşünceyi ve bunun sonucunda damarlarında dolaşan ıyıyı bir kenara bırakarak daha fazla araştırdı, tuvaletleri buldu ve şimdiye kadar gördüğü her banyoya benzediği için rahatladı. Belli ki Lathar o kadar da farklı değildi.

Kapının tekrar açılma sesi, kalbinin boğazına düğümlemesine neden oldu.

"Beni korkuttun." Kapı aralığında Riis'i görünce eliyle göğsünü kapatarak küçük bir kahkaha attı.

"Yemek," diye duyurdu, Çin paket servisinin uzay çağı versiyonuna benzeyen birkaç büyük kutuyu havaya kaldırarak. Kanepeye doğru yürüyerek onları önündeki alçak masanın koydu. "En son ne zaman yemek yediğinden emin değildim, o yüzden sahra keki getirdim."

"Pasta mı?" Gözlerini kırıştırdı, biraz daha yaklaştı. Adam ilk kabın kapağını açtığında dudaklarından bir inilti koptu ve odayı en lezzetli koku doldurdu. Tıpkı sıcak gibi kokuyordu-

"Çikolatalı pasta mı?" Adamın ona doğru ittiği kaptaki yapışkan şekerleme karşısında gözleri fal taşı gibi açıldı. Ilık çikolatalı kekti ve yanında dondurmaya benzeyen bir şey vardı. Midesi bu fikri onaylarcasına kükredi.

Başını kaldırıp baktı ve adamın bir çatal uzatırken dudaklarında beliren eğlenmiş ifadeyi yakaladı.

"Dünya kadınlarının buna böyle dediğine inanıyorum, evet. Görünüşe göre bizim versiyonumuz sizi 'şişman' yapmıyor. Buna bayılıyorlar. *Jellano* da getirdim çünkü ihtiyacınız olan başka besinler de var."

"Aman Tanrım, gerçekten mi?" Randy kıcını onun yanındaki koltuğa yerleştirdi, kekin bulunduğu kutuya uzanırken hevesini gizlemeye çalışıyordu. Çatalını batırarak küçük bir ısırık aldı ve tadı dilinde patlarken zevkle inledi.

Üç büyük ısırık arasında "Çikolatalı kek," demeyi başardı. Midesi tekrar guruldadı, bu sefer mutlulukla.

Riis kutudakileri çabucak bitirip yerken ona baktı ve gülümsedi. Dondurma da bir o kadar lezzetliydi. Bu kadar aç olduğunu fark etmemişti, neredeyse pastaya saldırdığı için utanıyordu. Onun hakkında ne düşünüyor olmalıydı?

"Üzgünüm," dedi kutuyu masaya bırakırken. "Dün gecedan beri bir şey yemedim."

Kaşları birbirine çarptı. "Geminizde sizi beslemiyorlar mı?"

Gözlerini kaçırdı. "Öyle. Bugün yemek yiyemedim. Çok gergindim."

"Buraya gelmek konusunda gergin misin?" diye yaklaştı, yüzünde anlayışlı bir ifade vardı. "Bu mantıklı. Bize bu şekilde saldırmak akıllıca bir hareket değildi. Asla işe yaramayacaktı."

Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Orada olduğumuzu biliyordun. Değil mi?"

Başını salladı. "Geminiz kalktığı anda biliyorduk. Havalandırmaya inmek akıllıca bir hareketti. Tehlikeli ama zekice."

İçinden bir zevk patlaması geçti. "Bu benim fikrimdi. Kalkanınızın bu kadar sağlam olduğunu tahmin etmemiştik. Aklıma gelen tek şey buydu."

"Ana motorlarımız devreye girer girmez kızarmış olurdunuz."

Omuz silkti. "Hepiniz görüşmeler için bekleme modundayken kabul edilebilir bir risk."

Dudakları kıpırdadı ve elini uzatıp gevşek bir saç telini kızın kulağının arkasına sıkıştırdı. "Zeki, acımasız ve güzelsin. Sen mükemmelsin."

Öne doğru eğilip tüm dikkatini onun dudaklarına verirken sesi nefes nefese çıkıyordu. *Evet...* onu tekrar öpecekti. Adam dudaklarını aramak için başını eğdiğinde, eli giydiğı ceketin yakasında kıvrıldı ve onu kendisine doğru tuttu.

T Dudaklarının onunkilere değmesini beklerken zaman durmuştu. Onu daha önce öptüğünden beri pusuya yatmış olan sıcaklık, vücudunda bir anda alevlendi.

kalp atışı. Daha fazlasına ihtiyaç duyarak ona yaklaşırken dudaklarını ayırarak inledi.

Buna karşılık geniş göğsünün ortasından derin bir hırıltı yankılandı ve iri bir el başının arkasındaki saçlarını kavradı. Onu hareketsiz tutarak dilini ağzına soktu ve yavaşça, duyusal bir şekilde onunkine doğru kaydıldı.

Bir uzaylı savaşçıyı öpmek, ne kadar seksi olursa olsun, hiç de iyi bir fikir değildi. Kafasının arkasındaki küçük ses ona bu gerçeği hatırlatmaya çalışıyordu. Yüksek sesle. Bunu duymazdan geldi ve Riis'e yaklaşarak neredeyse onun kucağına oturdu. Elleri göğsünde gezindi, önce tereddütlüydü ama Riis onaylayınca daha da cesaretlendi. Ona dokundu. Onu keşfetti.

Büyük ellerini kızın beline dolayarak, öpüşmeyi kesmeden kucağına oturması için onu yukarı kaldırdı. Adamın sikinin kalın ve sert boyu amının dudaklarına bastırınca nefesi kesildi. Giysilerinin katmanları arasında bile adamın vücudunun sıcaklığını hissetti ve inledi, sesi adamın ağzında kayboldu.

Bunu yapmaması gerekiyordu ama onun her öpücüğü bir öncekinden daha ateşliydi ve kendine engel olamıyordu. Dilini onunkine doğru kaydırarak onunla alay etti. İstedğini almasına izin vermemek, onu peşinden koşmaya zorlamak ve sonra hırlayıp onları ters çevirene kadar dayanmak. Eğer ona neredeyse binmenin iyi olduğunu düşünseydi, onun üzerine çıkmasını, büyük, kaslı kalçalarının onunkileri tutmasını

başka bir şeydi. Kalçalarını salladı ve sikinin sert uzunluğunu ona doğru bastırdı ve kadın inledi.

Öpücüğü kesti ve endişeyle ona baktı. "Seni incittim mi? Çok küçüksün."

"Hayır," diye nefesini tuttu ve onu bir öpücük daha için aşağı çekti. "Durma."

Onu tekrar öperken inledi, ama onun istediği kadar derinden değil. Ona bakmak için geri çekildi.

"İddiamı kabul ediyor musunuz?"

Yüz ifadesindeki bir şey onu duraksattı, içindeki her şey hareketsizdi. Bunu söyleme şekli... burada başka bir şeyler dönüyordu. Dudakları kıvrıldı. Bir kızıdan, bacaklarının arasına böyle bir alet girmişken düşünmesini ve mantıklı bir karar vermesini istemek suçtu.

"Sanki bana evlenme teklif ediyormuşsun gibi geliyor, sadece kısa bir sevişme için değil."

Gözleri karardı ama cevap vermedi.

Nefes nefese kaldı. "Aman Tanrım.

Öylesin!"

"Evet. Ama inan bana, bu konuda hiçbir şey *çabuk* olmayacak," dedi, sesi sertti. "İddiamı kabul et. Benim ol."

Onun gözlerine baktığında dünya neredeyse duracak kadar yavaşladı. Gözbebekleri kendisinininkilere benzemiyordu, tam yuvarlak değillerdi ama daha çok bir kedininkilere benziyorlardı. Yine de ona bir kediyi hatırlatmıyordu... daha çok bir ayıyı andırıyordu. Okumayı sevdiği paranormal aşk kitaplarındaki şekil değiştirenler gibi büyük, güçlü bir ayı.

Kendi uzaylı ayısı. Yavaşça

başını salladı. "Tamam."

Belli ki mantıktan uzaklaşmıştı ama umurunda değildi. Bu gerçekleşmemesi için çok iyi hissettiriyordu. Ve... ne için geri dönmek zorundaydı ki? Kadınların erkeklerden sayıca fazla olduğu ve iyi bir yaşam şansının yok denecek kadar az olduğu kalabalık Dünya'ya tek yönlü bir yolculuk için mi? Hayır, teşekkür ederim. Büyükannesinin her zaman söylediği kadar deli olabilirdi, sonuçlarını hiç düşünmeden, ama burada kalmayı ve seksi uzaylı savaşçısıyla işlerin nasıl sonuçlanacağını görmeyi tercih ederdi.

Gözlerinde zafer parlıyordu. Sonra dudakları tekrar onun dudaklarındaydı ve öpücük şimdiye kadar deneyimlediği en ateşli şeydi. Kendini onun etrafına sararken dudaklarına karşı inledi, ona dokunabildiği kadar dokunmak için çaresizdi. Adam bir an için geri çekildi.

Ceketini yırtıp çıkarmak için bir saniyesini ayırdı, neredeyse o hareketi fark edemeden dudaklarına yapışmak için geri döndü.

Adamın ağır kaslı vücuduyla oynarken inledi. Elleri, parmak uçlarıyla iz sürerken sert kasların üzerinde sıcak saten gibi olan deride gezindi. Elleri göğsünün ortasından aşağı doğru inerken homurdandı. Kadın elini aşağı kaydırıp kasıklarını avuçlarken, adam biraz yukarı kalkarak aralarında yer açtı.

"*Siktir. Beni.*" Öpücükten koptu. elini doldurmaktan fazlasını yapıyordu. Aslında, parmaklarını onun etrafında dolaştırabileceğinden emin değildi. "Orada ne taşıyorsun? Bir saldırı tüfeği mi?"

Kalçalarını kızın dokunuşuna yaslarken yüzünde kendini beğenmiş bir erkek zaferi ifadesi vardı. "Hepsi senin, *Kelarris*. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim... O kadar sertim ki *canım yanıyor.*"

Adamın iniltili itirafı yırtık pırtıktı ve kadın ona acıdı. Onu bırakarak hızla kemerinin tokasıyla ilgilendi ve elini derinin altına kaydırды. Parmaklarını kalın şaftın etrafına doladığında adam inledi ve başını eğdi. Şüphesinin doğru olduğunu anladığında dudakları keyifle kıvrıldı. Parmaklarını adamın etrafında sonuna kadar dolaştıramadı. Amı sertçe sıkıştı, klitorisi ağrıyordu.

Kökten uca okşayarak onun yüzünü izledi. Gözleri bir an için kapandı, yüz ifadesi ihtiyaç ve arzuyla gerilmişti. Onları tekrar açtığında, orada parlayan karanlık sıcaklık ayak parmaklarına kadar bir heyecan gönderdi. Ağzına tekrar sahip olurken nefesi dudaklarının altında kayboldu.

Bu sefer öpücüğü sıcak ve karanlık bir şekilde baskındı - ne istediğini bilen ve onu elde etmeyi planlayan bir adam. Dilini sert bir hareketle dudaklarından ayırırken hiç tereddüt etmedi. Adam onun ağzıyla sevişirken kadın ürperdi. Adamın kalçaları kızın elini itiyordu, en ufak bir hareket bile ikisinin de inlemesine neden oluyordu.

Dudaklarını ayırarak onun elinden kurtuldu, iri elleri kadının giysilerini kısa sürede çıkardı. Birkaç saniye içinde kız onun altında çıtır çıtır kaldı ve adamın gözleri daha da karardı.

"Aman Tanrım..." diye fısıldadı, sesinde saygı vardı. "Bu kadar *mükemmel* olacağını hiç düşünmemiştim."

Adamın altında kamburlaştı, kadınsı zevk, kendini ona gösterme ihtiyacıyla birleşerek içini doldurdu. Bir kadın kendisine canlı bir seks tanrıçası gibi bakılmasına alışabilirdi.

Bu hareket üzerine bakışları kadının göğüslerine takıldı ve yüzü sertleşti. Eğilerek bir meme ucunu ağzına aldı. Ilık, ıslak sıcaklık kadının usulca haykırmasına neden oldu, emerken elleri saçlarını okşuyordu.

Eli vücudunda aşağı doğru belinin kıvrımlarıyla flört etti. Pek de düz olmayan karnının üzerinden geçerken nefesini içine çekti ve sonra bacaklarının arasına kayd. Alt dudaklarını ayırdı ve orada bulunduğu ıslak sıcaklık karşısında ikisi de inledi.

Elleri onu boynunun arkasından ve kolunun üst kısmından kavradığı yerde sıkılaştı, tırnakları hafifçe ısırıldı. Onu okşadı, lazer odağıyla klitorisine odaklandı. Küçük zevk tomurcuğunu ovalayıp daire çizerken yumuşak inlemeler ve pantolonlar havayı doldurdu. Acımasızdı, onu hiç hatırlayamayacağı kadar yükseğe ve daha hızlı itiyordu. Vücudu sıkılaştı, onu kızdırdıkça kedi sıkıştı.

"Siktir..." diye inledi ama adam çoktan harekete geçmişti. Bir diziyle kalçalarını daha da ayırarak yerleşti. Gözlerini açtığı anda adamın ona doğru bastırırken onu izlediğini gördü. Ona en çok ihtiyaç duyduğu yerde.

"Benim." Hırıltısı alçak sesle ve sahiplenici bir şekilde kızın içine girmeye başladı.

Vücudu onun etrafında ayrılırken dudağını ısırıldı. Adam büyüktü... önceki erkek arkadaşlarının hepsinden daha büyüktü... ama beklenti ve heves onu harekete geçirdi. Bunu istiyordu. Onu istiyordu.

Kalçalarının adama doğru küçük bir sallanışına engel olamadı ve adam bu beklenmedik hareket karşısında nefesini tuttu, büyük bir elini kalçasının yan tarafına sıkıştırırken dudaklarının köşeleri yukarı kıvrıldı.

"Hayır," diye homurdandı. ". O kadar küçüksün ki sana zarar verebilirim. Seni asla incitmek istemem."

Bakışları onunkilere kilitlendi ve başını salladı, sonra adam daha sert bastırınca tekrar nefesi kesildi. Adam kalçalarını sallayıp kısa ve sert hamlelerle kadının içine girerken küçük bir inilti koptu. Adamın kızın içine tam olarak oturması, kızın amının zonklaması ve etrafında çırpınması üç kez sürdü.

"Tanrım," diye inledi, dudakları kadının boğazının kenarındaydı. "Çok sıkısın."

"Çok büyüksün," diye itiraz etti, vücudu onun etrafında o kadar gerilmişti ki bir an kıpırdamaya cesaret edemedi. Sonra adam kalçalarını salladı ve kadın inledi.

Harika hissettirdi.

"Tekrar yap," diye yalvardı, öpücüğü için başını çevirdi. Öptüğünde içini bir sıcaklık kapladı, ilk birkaç hamlesi tereddütlüydü, sanki gerçekten iyi olduğundan emin olmak ister gibiydi. Sonra hızlandı, kalçaları onunkilere karşı bir piston gibi yumuşak, hızlı hareketlerle itti ve geri çekildi.

Adam onun üzerinde durmak için hareket ettiğinde kadın ona yapıştı, elleri adamın kaslı kollarına pençe gibi uzanıyordu. Ağır kaneye bile hareketlerinin altında gıcırdayana kadar onu sert ve hızlı bir şekilde alırken gözleri parlayarak onu izledi. Etraflarındaki hava seks sesleriyle doldu -yumuşak kadınsı inlemeler, daha alçak erkeksi homurtular ve tenin tene çarpması.

Adam hareket ederek kadının dizlerinden birini kalçasının üzerine çekti. Adam kadının içinde daha da derinlere ikisi de nefes nefese kaldı, ta ki kadın nerede bittiğini ve adamın nerede başladığını bilemeyene kadar.

"Tanrım, *evet!*" diye soludu vücudu kasılmaya başlarken.

Hırladı, tepkisi hızlandı. Bacağını bırakıp iki elini omuzlarının iki yanına koydu ve ihtiyaç çılgınlığı içinde ona çarptı. Her hamle, içinde sahip olduğunu bilmediği sinir uçlarına çarpıyordu. Saniyeler içinde artık çok fazlaydı.

Zevk, bir süpernova gücüyle kadının içinde patladı ve kadın sert ve hızlı bir şekilde adamın sikinin üzerine boşaldı. Kadının zevk çılgılığı camı paramparça edebilirdi. Adam homurdandı, amcığı sikinin üzerinde kenetlenirken hızlandı, her sert itiş onun serbest kalmasını uzattı.

Bir kez... iki kez... üçüncü hamlede sertleşti, başını geriye atıp kendi salıverilişini haykırırken siki kadının vücudunun derinliklerine gömüldü. Uzun dakikalar boyunca böyle kaldılar, birbirlerine kilitlendiler. Kadının içinden bir ürperti geçti. Adam o kadar büyüktü ki, sikinin amına oturuşu o kadar sıkıydı ki, kadın her şeyi hissediyordu. Sikinin her sarsıntısını ve nabzını, iç duvarlarını yıkarken tohumunun sıcaklığını.

Yuvarlanırken inledi, geniş göğsünün üzerine yayılana kadar da yanında götürdü. Dudakları onun şakağını sıyırdı.

"*Benim,*" diye mırıldandı, derin sesinde memnuniyet ve zafer vardı. "*Her zaman.*"

Gözlerini kapattı, adamın sahiplenici ses tonundan bir zevk ürpertisi daha duydu ve adamın geniş göğsüne yaslandı. Uzun bir gün olmuştu. Yorgundu ve burası bir süreliğine dinlenebileceği en iyi yer gibi görünüyordu.

Randy, uzaylı sevgilisinin kollarında uykuya daldı.

"W gemilerine saldırmalıyız!" diye sert bir ses, komutan Danaar'ın söylemek üzere olduğu şeyi keserek şiddetle duyurdu. "Onlara bir kendi ilaçlarının tadına baksınlar. Biraz kadın alın."

Riis yanında duran Sardaana ile baktı. Konuşmacı Rohn K'Saan'dı ve imparatorla olan akrabalığı görünüşünden anlaşıyordu. Aynı boy ve yapıya sahipti, yüz hatları baştan aşağı K'Saan'a benziyordu. İki göbekten kuzen ya da öyle bir şeydi. Riis, Rohn'un taht üzerindeki hak iddiasının Tarrick ya da Laarn K'Vass'inkinden daha zayıf olduğu gerçeği dışında, bu ilişkiden tam olarak emin değildi.

Danaar brifing odasındaki masanın diğer tarafına baktı, bakışları Aronian çeliği kadar sertti. Rohn bu sert bakış karşısında tereddüt etmedi.

Danaar kısık bir sesle, "Fikriniz not edildi," diye cevap verdi ve Rohn tekrar konuşmaya başlayınca elini kaldırdı. "Son baktığımda burası benim köprüm ve benim komutamdaydı, K'Saan'ın değil. Eğer *imparator* liderliğimi yetersiz bulursa, yerime başkasını getirebilir. Tabii siz meydan okumak istemiyorsanız?"

Büyük savaşçının ölçülü sesi daha da sertleşmiş, masanın etrafındaki her savaşçıyı sakinleştiren tehlikeli bir hal almıştı. Meydan okuma dövüşleri Danaar'ın seviyesinde bile duyulmamış şeyler değildi. Dövüş çevrelerindeki konumunuzu kazanmak uygulanabilir bir promosyon taktiği idi ama riskliydi. Az önce yendiğiniz erkeğe sadık olanların ayaklanması ve bir sonraki okumada kaybeden taraf olma riskini her zaman taşırdınız. Riis'in kendisi bunu hiç denememişti. Ama sonra, onun

Yakın amirleri onurlu ve değerli erkeklerdi, bu yüzden buna ihtiyacı yoktu.

Rohn'un bakışları Danaar'ınkilerden ayrılmadı ama Riis o bir saniye içinde onun masanın etrafındaki savaşçıları analiz ettiğini, hangilerinin böyle bir meydan okumayı destekleyip hangilerinin hesapladığını biliyordu. Sert yüzler onun kararını vermesini izliyordu. K'Saan kanına sahip olsa bile *Veral'vias*'ta destekçi bulamayacaktı. Alt yapısına ve nano-moleküler perçinlerine kadar bir K'Vass gemisiydi.

"Özür dilerim Komutan," dedi Rohn başını zarifçe eğerek. "Saygısızlık etmek istemedim. Ben sadece... Terranların tutumundan dolayı hayal kırıklığına uğradım. Bizim aptal olduğumuzu düşünüyor gibiler. Onlara bir ders vermeliyiz."

"Bu kararı verecek olan imparator olacak," dedi Danaar bir ifadeyle. "Ve eğer o , başkaları bu görevle görevlendirilecek. Ancak biz başka bir görevle görevlendirildik."

Odadaki ilgi arttı, tüm gözler masanın başındaki Danaar'a çevrildi.

"Bu konuma doğru ilerleyeceğiz..." Elleri önündeki konsolda hareket etti ve hepsinin ortasındaki masanın üzerinde duran ekran küçük bir sistemin ekranına dönüştü. "Uzun menzilli sensörler birkaç gün önce bazı olağandışı ölçümler aldı ve bir keşif ekibi gönderildi. Rapor vermediler, bu yüzden imparator kontrol etmemizi istiyor."

Tavırları gergindi ve Riis neredeyse içindeki hayal kırıklığını hissedebiliyordu. Danaar'ın kendisinden alınıp kendi halkı tarafından hapsedilen bir dişi insana karşı bir şeyler hissettiği sır değildi. Ancak şimdiye kadar Danaar'ın gidip onu bulmasına izin verilmemişti.

"Yetkililer bölgede korsan faaliyeti olabileceği ihtimalini öne sürdüler," diye ekledi. "C'Vaal bu bölgeyi ele geçirmeye karar verirse ne olacağını açıklamama gerek yok."

Baş sallamalar ve anlayış masanın etrafından akıyordu. Bir zamanlar Lathar'ın bir parçası olan korsanlar son derece bölgeci ve şiddet yanlısıydı. İnsanlık onların yönetimi altında pek iyi durumda olmazdı.

Riis ürperdi. Randy'sinin korsanlar tarafından kaçırıldığı düşüncesi bile omurgasından aşağı buzların yuvarlanması için yeterliydi. Küçük dişi, korsanların uyguladığı söylenen acımasız muamele için fazla narindi.

kölelerine uyguluyordu. Kendisi bile dikkatli olmak zorundaydı, onu kollarına aldığı anda kudurmuş bir vahşi gibi hissediyordu. Onu aldığı anda.

Danaar görevin ana hatlarını çizerken son birkaç günün hayalleri zihnini doldurdu. Fırsat bulduğu her an Randy'yle birlikte oluyor, gecelerini küçük dişisini kollarına alarak geçiriyordu. Onu sahipleniyordu. Onunla birlikte göğsüne yaslanarak uyuyordu. Herkes dağılıp brifing odasından çıkarken o hâlâ kendi düşüncelerine kilitlenmişti. Koridorun iki yanındaki iki erkeği görmedi, bu affedilemez bir hataydı ve bir saniye sonra kendini metal duvara çarpmış halde buldu.

Boğazına saplanan sert bir kol onu çırpınmaya itti ama ardından bir bıçak gelmeyince durdu. Kendisi, Sardaana ve Isan dışında koridor temizdi.

Sardaana'nın kolunu iterek, "Bu ne *draanth*?" diye tükürdü. "İkinize ne oldu böyle? Bağırsaklarınızı deşebilirdim!"

"Rüyanda görürsün, ufaklık," diye homurdandı Sardaana, gözlerinin arkasında dans eden bir eğlenceyle. Isan, Riis'in yanındaki duvara yaslanmış, şifacının dudaklarının kenarıyla flört eden bir sırıtişla duruyordu.

"Peki... bize neler olduğunu ne zaman anlatacaksın?" diye sordu şifacı hafifçe.

"Ne demek istediğini anlamıyorum." Blöf yaparak kurtulmaya çalıştı. "Bir şey olduğu yok."

Isan'ın kaşları havaya kalktı, Sardaana da aynı şaşkınlık ifadesini takındı. İkisi de inanmıyordu ama Riis denemek zorundaydı.

"Son zamanlarda çok yoruldum. Çok uykuya ihtiyacım vardı."

Şifacı homurdandı. "Evet, doğru. Belki de sizi teste almalıyız. Sizin yaşınızda ve kondisyon seviyenizde bir erkeğin yorulmaması gerekir."

"Hayır!" Isan koluna uzanıp bileğinden tutarak onu koridorun aşağısına çekerken Riis başardı. Bu hareket üniforma ceketinin manşetini geriye çekti ve hepsi bileğini görünce donakaldı. Koyu renkli izler, sürünen sarmaşıklara benzeyen narin bir desenle birbirinin etrafında dolanıyor, bileğini bir manşet gibi sarıyordu.

"Whoa..." Riis'in gözleri irileşirken Isan nefes .

İçinden sevinç ve rahatlama aktı. Çiftleşme izleri. Çiftleşme izleri vardı. Randy tamamen ve sonsuza dek onun olmuştu.

"Neler oluyor?" diye yeni bir ses konuşmalarına karıştı. Üç adam da Rohn K'Saana'nın kendilerinden çok uzakta durmadığını fark edince sustular.

Riis bileğini geri çekerek izleri kapattı. Diğer savaşçı ne zamandır oradaydı?

"Bir şey yok. Şifacı sadece eski bir yaramı kontrol ," diye yumuşak bir yalan söyledi. Rohn'un, odasında bir dişi sakladığını bilmesindense, çevrelerinde savunmasız olduğunu düşünmesini tercih ederdi.

Isan sert bir ses ve bakışla Rohn'a dönerek, "Bu salak herif emirlerime itaat etmedi," diye yalanı sürdürdü. "Şimdi sol tarafında bir zayıflık var ve bir dahaki sefere antrenman yaptığında kendini aptal durumuna düşürmesi muhtemel. Emirlerimi görmezden gelen herkese bir uyarı."

Rohn belli ki ikna olmamıştı ve sırayla hepsini inceliyordu. Hiçbiri kıpırdamadı, hepsi de ona aynı sert bakışla karşılık verdi. Sonra başını salladı ve topuklarının üzerinde dönerek koridorda uzaklaştı.

K'Saan savaşçısı köşeyi dönüp gözden kaybolurken Riis'in ciğerlerinden rahat bir nefes çıktı. Her iki yoldaşı da ona döndü.

"Sardaan alçak sesle, "Eğer bir yerlerde bir dişi varsa, bunu herkes öğrenmeden önce komutana ulaşp haber vermenizi öneririm," dedi. Aksi takdirde başın büyük belaya girer. Diğerleri kimsenin bilmediği ya da sahiplenme şansı bulamadığı bir dişi olduğunu öğrenirse... o zaman sana meydan okunur. Hem de çok."

Riis başını salladı, midesinin derinliklerinde batan bir his vardı. Randy'yi sahiplenmenin, birkaç çiftleşme işareti almanın yeterli olacağını düşünmüştü. Ama meydan okuma çemberinden bahsedilmesi... eğer ölürse çiftleşme işaretleri ona hiçbir fayda sağlamayacaktı. İnsan dişiler, Latharian eşleri gibi çiftleşme işaretleri . Tekrar bağ kurabilirler.

Bu da bir savaşçının onu öldürüp Randy'sini anlamına geliyordu.

Günler geçmişti, ama Randy yeni uzaylı sevgilisine öylesine dalmıştı ki, onları fark etmemişti bile. Riis akşamları ona yemek getiriyordu ve saatlerce kendi kültürü ve onun kültürü hakkında konuşuyorlardı. Sonra onu yatağa götürüyor ve bütün gece boyunca sevişiyorlardı.

Şafak sökmeden önce birkaç saat uyumayı başarmıştı. Bunu nasıl yaptığına dair hiçbir fikri yoktu, gün içindeki görevleri için o uyurken yataktan kayıyordu.

Ama her zaman aklının bir köşesinde, aralarındaki küçük balayı döneminin yakında sona ereceği bilgisi vardı. Her ne kadar aksini iddia etse de, Riis'in onu burada, odasında bir sır olarak sakladığını biliyordu.

"*Güven bana, kelarris,*" demişti ona, sesinin derin gürültüsü ve ona kendi türünün "sevgili" kelimesinin karşılığı olarak seslenirkenki notası kızın içinin yapış yapış olmasına neden olmuştu. "*Bunu halledeceğim. Uzun süre saklanmak zorunda kalmayacağız.*"

Ve tüm içgüdüleri bunun kötü bir fikir olduğunu haykırmasına rağmen, başını salladı ve ona inandı.

Bu yüzden kapı her zamankinden daha erken açıldığında gülümseyerek baktı. Riis bazen gün ortasında yemek getirmek için ya da uzak durmadığı için "eve" geliyordu. Banyo kapısının arkasına dayanmış unutulmaz bir karşılaşma, damarlarında kaynayan sıcaklık olmadan tuvaletleri kullanamayacağı anlamına geliyordu.

Ama kapı aralığında çerçevelenmiş olan adam Riis değildi. Aynı genişlikte ama daha uzun boyluydu, omuzlarının etrafında koyu, kıvrıkcık saçları vardı. Ona bakarken gözleri solgun ve soğuktu. Dudaklarının köşesi, kadının omurgasından aşağı buz kaymasına neden olacak şekilde yukarı kıvrılmıştı.

"Vay, vay, ... *Draanthic*'in bir şeyler sakladığını biliyordum."

Uzaylı ona doğru hamle yaparken Randy yataktan fırladı, kalbi göğsünde çarpıyordu.

"RIIS! RIIS! BİRİ BANA YARDIM ETSİN!" diye avazı çıktığı kadar bağırarak banyoya doğru koşmaya başladı. Kapıyı aralarına alabilirse, kendini içeri kapatma şansı vardı.

Kapıya ulaştı, kapı çerçevesinden sekti ve kapıyı yarıya kadar kapatmayı başardı. Ancak devasa uzaylı düşündüğünden daha hızlıydı ve o kapıyı kapatamadan koca ayağını aralıktan içeri soktu. Adam onu itip geriye doğru yayılmasına neden olunca tekrar çığlık attı.

Poposu, inlemesine neden olacak kadar sert bir şekilde yere çarptı ama morarmış poposunu ovmak için zaman lüksü yoktu. Ayağa kalkma zahmetine katlanmadan, yerde sürünerek duş kabinine doğru ilerledi. Kapı camdı ama içeri girebilirse, en azından bu pislik onu dışarı çıkarmak için kendini parçalara ayırmak zorunda kalacaktı.

Çıglıkları fayanslı duvarlarda yankılandı, neredeyse onu sağır edecekti ama . Sert bir el bileğine dolanmadan önce duş kabininin yarısına kadar girmeyi başardı.

"Hayır, yapamazsın," diye tısladı ve onu ters çevirdi. "Siktir git!"

Onu tekmeledi. Suratına. Sertçe.

Topuğu adamın burnuna çarptı. Kan, tertemiz zemine sıçradı. Adam kışının üstüne düştü, yüzündeki şaşkınlık ifadesi Randy'ye duş kabine girmesi için yeterli zamanı verdi.

Kadın kapıyı kapatamadan adam gelmişti.

"Buraya gel, küçük dişi," diye homurdanarak kapıyı öyle bir çarptı ki ortasından çatırdayarak açıldı. Kadın kapının kırılması ihtimaline karşı kendini korumak için başını kapatamadan, adam onu kabinden omzunun üzerinden geçirdi.

"Hey! Pislik! İndir beni!" diye bağırdı ve adamın ne kadar uzun olduğunu fark edene kadar mücadele etti. Adam kapıya doğru dönerken donup kaldı. Bu yükseklikten bir düşüş boynunu kolayca kırabilirdi. Ama adam odadan çıkarken küfretmeye ve bağırmaya devam etti.

"Bana yardım edin! Lütfen biri bana yardım etsin!" diye yalvardı yanlarından geçtikleri uzaylı savaşçılara, içlerinden birinin İngilizce konuştuğunu umarak. "Riis'i getirin! RIIS! YARDIM EDİN!"

"Commander. Bir dakikanızı alabilir miyim?"

Riis konuşurken Danaar başını kaldırdı, yüz ifadesi sert ve yasaklayıcıydı. İyi bir gününde bile böyle görüldüğü için Riis o gün hiçbir şey düşünmedi. Danaar çoğu zaman kendi parmak uçlarıyla düşmeye hazır gibi görünen bir erkekti.

"Elbette, savaşçı." Komutan doğruldu ve hâlâ uzun olan saçlarını omzunun üzerinden geriye doğru savurdu. Savaş grubunun komutanı olarak, komutanları Fenriis'in dönüşünü beklemek üzere vekâleten görev yapıyordu.

Eğer geri dönmezse ya da Danaar kalıcı olarak komutanlık görevine getirilirse, saçları kesilecek, onur örgüleri tıraş edilecek ve bir kenara atılacaktı. O andan itibaren kişisel onurlar değil, imparatorluk ve savaş tanrıçası *Liaanas* için onur toplayacaktı.

Ama şimdilik saçları hâlâ uzundu Riis üst subayına bakarken bu gerçeği görmezden geldi.

"İtiraf gereken bir şey var."

Danaar dilini dişlerine vurarak şaklattı. "Bir müzakereye asla zayıf bir pozisyondan başlama savaşçı. Bundan daha iyisini biliyorsun. Yeniden düşün ve yeniden ifade et."

Riis bir an dondu kaldı sonra uyarıyı takdir ederek başını salladı. Ama K'Vass baştan aşağı böyleydi. Akılsız savaşçılar yetiştiren diğer klanların aksine, K'Vass kendi savaşçılarına, şimdi *quesen* olanlara bile, en başından beri potansiyel komutanlar olarak davranırdı.

"Çok iyi. Bir fırsat gördüm ve değerlendirdim."

Danaar onaylarcasına başını salladı ve kaslarla kalınlaşmış kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Daha iyi. Hangi fırsatı değerlendirdin?"

Riis cevap vermek yerine deri kelepçeyi bileğinden geriye sıyırdı. Danaar'ın aşağıya bakarkenki kaş çatışı, geniş gözlü bir şaşkınlığa dönüştü.

"*Draanth me.*" Bakışları Riis'inkilerle buluşmak için yukarı fırladı. "Bir dişi bulmuşsun. Nerede?"

"Mekik ventral egzoz deliğinin içinde."

Riis izleri örtmek için manşetini tekrar aşağı katladı. Hâlâ şansına inanamıyordu. Önce küçük insanını bulduğuna, sonra iddiasını kabul ettirdiğine ve son olarak da derisindeki bağlanma izlerini aradığına.

"Uçuş ekibinden sadece birini bulduk. Beni rahatsız ettiği için kontrol etmek için geri döndüm. Diğer mekiklerde iki kişi vardı. Neden karın mekiğinde sadece bir tane? Hiç mantıklı gelmiyordu. Herkes pilotun yakaladığımız ekipte olması gerektiğini söyledi ama ben emin olmak istedim."

"Ayrıntılara dikkat," diye onaylayarak gürledi Danaar. "Sardaan senin izlenmesi gereken biri olduğunu söylemişti. Sonra ne oldu?"

Böylesine kıdemli bir savaşçıdan gelen övgü karşısında Riis'in içinden bir zevk dalgası geçti ama ifadesini nötr tuttu. "Geri döndüm ve eminim ki pilotun koşum takımı yakaladığımız erkeklerden herhangi biri için çok küçüktü. Dışının bir yerlerde saklanıyor olması gerektiğini fark ettim..." Hikâyesinde bir an durakladı. "Ailem *Veraleesian* ormanlarından geliyor, orada avlanmaya adapte olmuşlar."

Danaar başını salladı ve Riis'küçük insanın izini nasıl bulduğunu açıklama zorunluluğundan kurtardı.

"Koltukların altındaki saklama kutularının içindeydi. Alanın büyüklüğü göz önüne alındığında normalde orayı kontrol etmeyi düşünmezdim ama insan dişileri çok küçük..."

"Gerçekten de öyleler."

Danaar'ın yüz ifadesi bir an için odaklanamadı, düşüncelerinin başka bir yerde olduğu belliydi. Belki de birlikte kaçırıldığı ve şimdi kendi türü tarafından hapsedilmiş olan dişiye düşünüyordu. Riis bunu anlayamıyordu. Doğurgan bir dişiye hapsedmek... İnsanlığın bu kadar çok dişisi var mıydı ki onları böyle bir kenara atmayı göze alabilsinler?

Riis aniden, "Gidip onu getirebiliriz," deyince Danaar'ın kafası kalktı ve kaşları birbirine çarptı. "Yani senin dişini."

O bir mahkum olmamalı. Eğer gidip onu almaya karar verirsiniz, benim desteğime sahip olursunuz."

"Ve imparatorun emirlerine karşı mı geliyorsun?" Danaar'ın sesi alçaktı. "Ne söylediğine dikkat et savaşçı. Yoksa kendini onursuzlukla sonuçlanacak bir yolda bulursun."

Riis omuz silkti. "Bazı şeyler risk almaya değer, Komutan."

Danaar sadece başını eğdi. "*Senin* dışın hakkında konuşuyorduk. Anladığım kadarıyla onu buldunuz ve o da talebinizi kabul etti. Burada durup benimle konuştuğunuza göre, onu bulmadığınızı varsayıyorum."

"Hayır!" Riis, Danaar'ın neyi ima ettiğini inkârı hızlı ve güçlüydü. Randy'yi kendisini kabul etmesi için zorlamıştı. Bu fikir bile onu hasta etmişti. "Ben hiçbir dışıyı zorlamam. Asla. Özellikle de her şey olduğu gibi dururken. Eğer beni istemeseydi, iddiamı mutlulukla kabul etmeseydi... Onu doğrudan sana getirirdim."

Büyük komutandan yine bir onay sesi duydu. "Güzel. Senin onurdan yoksun olduğunu düşünmek istemezdim.

Bu şekilde. Pekâlâ. Dışınızı getirin ki onunla konuşayım ve bağınızı onaylayayım. Tabii bizim dönüşümüzü ve imparatorun nikâhı kıymasını beklemek istemiyorsanız?"

Riis bir an için cevap veremedi. İmparatorun kendisinin bağlanma törenini gerçekleştirmek isteyeceği gerçeğini düşünmemişti bile. Onun için değil. *Quesen* olmamakla birlikte, ilk doğan da değildi. Sadece... ortalama... ortalarda bir yerdeydi. Hayatı boyunca her şey için savaşmak zorunda kalmıştı, bu yüzden bir dışının onun çiftleşme işaretlerini araması gibi basit bir gerçeğin onu imparatorun dikkatine getireceği fikri... akıllara durgunluk veriyordu.

Cevap veremeden köprünün kapıları açıldı ve havayı bir çığlık kapladı. Riis anında topuğunun üzerinde döndü, içindeki her şey sese tepki verdi. Rohn K'Saan tarafından köprüye taşınmakta olan dışısının çığlığıydı bu.

"*RIIS!*" diye bağırdı, sesindeki panik, adamın içindeki öfkeyi cehennemden beyaz ateşe çevirdi.

"Koy. Onu. İndir."

Kükremedi ya da böğürmedi. Gürültücü değildi. Onun yerine sesi köprünün havasını buzdan bir kırbaç gibi kesiyordu. Rohn, far ışığına tutulmuş bir *karartı* gibi donakaldı. Bakışları kilitlenirken omzunun karşısındaki kadını görmezden geldi. Savaşmaya hazırdı.

İri cüssesi Riis'e Rohn'un ruh hali hakkında bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. Rohn bir K'Saan'dı ve tehlikeli biriydi. İmparatorun tüm soyu öyleydi. Riis'ten on yaş büyüktü, yılların eğitime ve deneyimine sahipti.

Ama Riis'in umurunda değildi. *Draanthic* dişisine dokunmuştu. Bunu kan ve acıyla ödeyecekti.

"Bu erkek kendisine ait olmayan bir dişiyi aldı," dedi Rohn yüksek sesle, tüm köprünün duyması için. "Hepimize onun hakkında bilgi verilmesi gerekirken... ona kur yapma şansı verilmesi gerekirken, onu kamarasında, gözlerden uzak bir yerde tuttu."

"Onu yere bırak. O benim," diye homurdanan Riis ceketini çıkardı. Bilekleri ortaya çıkınca köprünün etrafında nefes sesleri yankılandı. Bileklerini çevreleyen koyu renkli izler şimdi ön kollarının yarısına kadar uzanıyordu. Güçlü bir bağın işaretiydi bu.

Rohn'un gözleri kısıldı. "Yap beni."

Yan döndü, Randy hâlâ Riis'ten en uzaktaki omzunun üzerindeydi. Durakladı, daha iri olan erkeğe hemen saldırmadı. Yapamazdı, Randy'ye zarar verme riskini göze alamazdı. Odanın etrafındaki diğer erkeklerden gelen mırıltılar sessizliği bozdu. Kimse dışının tehlikeye atılmasından memnun değildi.

Sonunda arkadan bir savaşçı öne çıktı, yüz ifadesi sert ve tavizsizdi.

Reven K'Vass - hiçbirinin karşısına çıkmaya cesaret edemeyeceği, son derece madalyalı ve deneyimli bir savaşçı. Rohn bile. Randy'yi K'Saan savaşçısından alarak derin bir sesle, "O çok narin ve kolayca yaralanabilir," dedi. "Eğer , onu öldürmek zorunda kalacaksın. eşinden daha fazla şeyle ."

"Eşi mi?" Rohn homurdandı. "Bunu göreceğiz. Ben bir eş seçme maçı istiyorum."

"Kör müsün? Çiftleşme izleri var!" Danaar ileri atıldı. "Tanrılar onları çoktan birbirine bağladı."

"Eğer ölürse işaretlerin bir anlamı kalmaz," diye hırladı Rohn, Randy'yi köprünün ortasından uzaklaştırırken Reven'e sert bir bakış fırlattı. "O zaman benim olacak."

"Cesedimi çiğnemeniz gerek," diye hırladı Riis, kendisinden daha iri olan savaşçının etrafında volta atarak. Kendisi uzun boylu olmasa da en az Rohn kadar genişti ve daha kısa boylu olması ona avantaj sağlayacaktı.

Öyle olmalıydı... çünkü Rohn'un onu öldürmesine ve eşini almasına asla izin veremezdi. Gerekirse diğer erkeği çıplak elleriyle parçalara ayırırdı.

Köprüdeki, gemideki her dövüşüp öldürmek zorunda kalsa bile.
Randy *onundu*.

Eğer RANDY iri adamın korkutucu olduğunu düşündüyse, başka bir adam tarafından elinden alınmak onu daha da korkutmuştu. Köprüyü dolduran çok sayıda asık suratlı adam vardı. Ama ona bakmıyorlardı. Bunun yerine, odanın ortasında gelişen duruma bakıyorlardı.

Riis onu kaçıran uzaylıyla yüzleştirdi ve anlamadığı bir dilde bir şeyler tükürdü.

"*Riis!*" diye bağırdı, kurtulmak ve ona doğru koşmak için mücadele etti. Ama onu tutan eller sertleşti ve kendisini tutan uzaylının yüzüne baktı.

"*Taar el anot firgii,*" dedi, güven verici olduğunu sandığı bir sesle.

Öyle değildi. Sanki kayalar diğer kayaların üzerinden yuvarlanıyor ve hepsi bir dağın yamacından aşağı düşerken kavga ediyorlardı. Onu dehşete düşüren alçak bir gümbürtü. Kız dayanma gücünün sınırlarında ondan uzaklaşırken kaşlarını çatı. Tüyleri ürperdi ama bu iyi bir şey değildi. Riis'i ve tüm bu olanları unutabilmek için odalarına geri dönmeyi istiyordu.

"Sorun yok. Söz veriyorum." İri uzaylının konuşması sanki kelimeler ağzına yabancı geliyormuş gibi duraksamıştı. "Riis... iyi bir savaşçı mı? Güçlü." Sanki sırf öyle dediği için ona inanacakmış gibi başını salladı.

Olmamalıydı ama adamıyla ilgili sözleri... güçlü olduğu, diğerlerinin ona inandığı... onu rahatlatmıştı. Özellikle de odadaki diğer adamların yüzlerinde aynı kararlılık gücünü gördüğünde, dikkatleri merkezdeki iki savaşçının üzerindeydi.

Büyük uzaylının tutuşunda döndü, güçlü kolu göğüslerinin hemen altında sert bir bant oluşturarak onu çelik gibi gövdesine tutsak etti. Riis ve diğer adamın birbirlerinin etrafında dönmelerini izlerken yüz ifadesi endişeyle gerildi. Panik boğazına kadar tırmanmaya çalıştı, kalbi savaşa hazırlanan binlerce savaşçı gibi göğsünde gümbürdüyordu.

Pislik uzaylı kendini ileri attı ve Riis ciyaklayarak onu yakalayanın koluna yapıştı. Adam Riis'ten daha iriydi ve sevgilisine zarar vereceği korkusu neredeyse kalbini göğsünde durduracaktı. Ama daha sesi boğazından çıkmadan, Riis daha önce hiç kimsenin hareket ettiğini görmediği kadar hızlı hareket etmişti.

Rakibinin attığı yumruk yere düşmedi, Riis bir şekilde döndü ve kolunun altından kayarak onun tarafına iki sağlam darbe indirdi. Daha iri olan adam sadece homurdandı ve Riis'e sert bir tekmeyle karşılık vermek için döndü. Ve sonra iki uzaylı dövüşürken tek tek tekme ve yumrukları gözden kaybetti.

Nefesini kesti. Daha önce de kavgalar görmüştü. Kendisi de birkaç taneden fazlasına karışmıştı, en önemlisi de Dünya'ya geri gönderilme emrini almasına neden olan kavgaydı. Bu yüzden iyi bir antrenman maçının ya da şiddetli bir kavganın vahşetine ve hızına alışkındı. Ama bu tamamen başka bir şeydi.

İki uzaylı adam, sanki tüm dünyaların kaderi sonuca bağlıymış gibi birbirlerine saldırdılar, yumruklarını çekmediler ya da hiçbir şeyi geri tutmadılar. Riis çenesine ağır bir sağ kroşe indirdiğinde irkildi. Yumruğun ete çarpma sesi irkilmesine neden oldu. İleri atılmaya çalışırken dudaklarından bir çığlık koptu, güvertede yığılıp kalan adamın bilincini kaybettiğinden emindi.

Kendisiyle onu döven pisliğin arasına girme ihtiyacı diğer her şeyi, hatta sağduyuyu bile yok etti. Bir Latharian'la dövüşürken hayatta kalmasının imkânı yoktu. Onlar onun asla erişemeyeceği bir gaddarlığa ve nefesini kesen bir vahşiliğe sahip dev gibi adamlardı. Ama sevdiği adamı korumak için sahip olduğu tek şey kendi bedeniye, onlarınkine kıyasla ne kadar kırılğan olsa da, o zaman yapacağı şey buydu.

Onu seviyordu.

Bu düşünce onu bir top dizisinden fırlatılan füzeler gibi vurdu. Bir yerlerde seksi uzaylıya o kadar sert ve hızlı aşık olmuştu ki onsuz bir hayatı düşünemiyordu.

Kendisine ait olduğunu geç de olsa fark ettiği çığlıklar havayı doldurdu ve kurtulmak için çaresizce onu tutan uzaylıyla savaştı.

"Hayır!" Beline dolanan kol sıkılaştı, onu tutan uzaylı kaçmaya çalışmasını engellemek için ayaklarından tutup kendisine doğru çekti.

Koca götlü uzaylı, Riis'in yavaşça ayağa kalktığı yere doğru tepindi ve sersemlemiş gibi başını salladı.

"Nonononono, kalk!" diye bağırdı ona, gözlerinde yaşlarla. Diğer adam onu öldürecek ve bu konuda hiçbir şey yapamazdı. Ama onu hareketsiz tutmaya çalışırken, onu esir alan kişi kollarını serbest bırakmıştı. Kendisinden çok daha iri olabilirdi ama Riis'le geçirdiği süre boyunca Latharian erkeklerinin insanlarla tamamen aynı yapıda olduğunu öğrenmişti.

Ağırlığını bırakarak bayılmış gibi yaptı ve adamın kucağında gevşekçe sarktı. Adam anlamadığı bir şeyler mırıldandı, muhtemelen patlayıcı doğasından dolayı bir lanetti ve onu kollarının arasına almaya başladı. Kız yere yatay bir şekilde düştüğü anda dirseğini savurdu ve adamın tam taşaklarına sapladı.

Acı içinde soluk soluğa kaldı ve bir an için suçluluk duygusuna kapıldı. Sonra ağır bir şekilde yere düştü ve sırtına yayılan acıyla her şeyi unuttu. Bunu bir kenara iterek bıçağı kendisini esir alanın kalçasından kaptı ve Riis'i kurtarmak için kendini odanın ortasına fırlattı.

Riis güverteye sertçe çarpmış ve yerde kalmıştı. Yaptığı gibi ağır yaralı olduğu için değil, Rohn'un kendisine gelmesini istediği için. Birkaç kalp durması için

Saniyeler sonra, hilesinin işe yarayacağından emin değildi. İmparatorluktaki en tehlikeli savaşçıyla, kuzeni imparatorun kendisiyle eğitim görmüş bir erkek olan Rohn'un böylesine basit bir numarayı anlayacağından emin miydi?

Nefesini tuttu, Rohn'un geri çekilip Riis'in kendisine gelmesini sağlayacağına inanıyordu. Arka planda Randy'nin çığlıklarını duyabiliyordu ve sesinde duyduğu panik ve korkuyla öfkesi daha da arttı. Rohn'un soyunun ne olduğu umurunda bile değildi. Randy'yi korkutmanın bedelini ödeyecekti.

Küçük kurnazlığından vazgeçmeye ve kendisini rakibinden ayıran boşluğa doğru fırlatmaya neredeyse hazırdı. Yıllar süren dövüş eğitimi ve savaşlarla şekillenen zihni, kendisinden daha iri olan savaşçıyı alt etmek için bir strateji oluşturmuştu bile. Hâlâ kalçasında kınında duran bıçakla bacaklarına iki darbe indirerek erkeğin hareket kabiliyetini kesecek ve onu dizlerinin üzerine çökertecek, ardından da çenesine indireceği son bir darbeye Rohn'un işini bitirecekti.

Bir dişi için kendi türünden birini öldürmeyi düşünmesi Riis'i zerre kadar korkutmamıştı. Dişi insan olabilirdi ama onu koruması gerekiyordu. Tanrılar onun için bir sebepten ötürü onu seçmişti.

Ama onun planına ihtiyacı yoktu. Beklediği gibi geri çekilmek yerine, Rohn kıkırdadı ve öldürmek için hamle yaptı. Riis bir an için , kendisinden büyük savaşçının düştüğüne inanmakta güçlük çekiyordu.

bir çocuk numarası için. Ama Rohnun eli omzuna indiği anda Riis harekete geçti.

Kendini yukarı doğru fırlatarak tırmandı ve ilk *errvaşi* ağacıyla karşılaşan bir genç gibi kendinden büyük savaşçının etrafını sardı. Yarı-duyarlı ve yırtıcı olan bu ağaçlara tırmanmak için çelik gibi sinirler ve sağlıklı bir dozda delilik gerekirdi. Ancak *Veraleesian* ormanlarında yaşayan gençler için bu bir onur işaretiydi.

Sadece en büyüğüne tırmanmayı başaranların orada kopardıkları çiçekleri yakalarına takmalarına izin verilirdi. Riis'in kamarasındaki sandığında her yolculuk için bir tane olmak üzere bir koleksiyonu vardı. Örgülerinin onlara katılacağı zaman için saklanmıştı.

Şimdi tüm bu bilgi birikimini ve ölümcül kırbaç dallarından kaçma deneyimini kullanarak Rohn'u sardı ve daha büyük savaşçıyı yere yıkmak için ağırlığını yana verdi. Rohn mücadele etti, hem de çok mücadele etti ama Riis onu sardıği anda iş bitmişti.

Kendini sırt üstü çevirerek Rohn'u ters dönmüş bir *turlaton* gibi sürükledi. Bacakları diğer erkeğin beline dolanıp kilitlenince Riis geriye doğru eğildi. Kollarını Rohn'un boğazına dolayarak erkeğin nefesini kesti. Rohn uzun saniyeler boyunca mücadele etti ama bunun anlamsız olduğunu ikisi de biliyordu. Ama K'Saan boyun eğmeyecek kadar gururluydu.

Riis homurdandı ve tutuşunu sıkılaştırdı. Rohn tuttuğu yerde yığıldı ama Riis baskıyı birkaç saniye daha sürdürdü. Rohn'un gerçekten bayıldığından emin olacak kadar. O yeşil bir savaşçı değildi. Rohn'un bir çocuğun blöfüne kanacak kadar aptal olması Riis'in de öyle olduğu anlamına gelmiyordu.

Sonunda rakibinin işinin bittiğinden emin olunca bıraktı ve erkeği üzerinden itti. Ayağa kalktığı anda Randy'nin elinde bıçakla kendisine doğru geldiğini gördü. Arkasında Reven iki büküm olmuş, nefes almak için çırpınıyor ve kasıklarını tutuyordu.

"Aman Tanrım, seni öldürecek sandım," dedi küçük dişi soluk soluğa ve kendini onun kollarına attı.

"Rüyalarında," diye homurdandı, kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı. Kız titriyordu ve sığınacak bir yer arayan küçük bir hayvan gibi ona sokulmuştu. Reven'in bıçağını kendini kesmeden önce ondan alıp Danaar'a vermek bir saniyelik bir işti.

"Bu senin dişin mi?" diye sordu Randy'ye bakarak. Gözlerinde hiç kıskançlık yoktu ve Riis'e eski insan başkan yardımcısının Danaar'ın kalbini çoktan ele geçirdiğini şüpheyi yer bırakmayacak şekilde doğruluyordu. "Kendi hayatını tehlikeye atsa bile seni savunmaya hazır olduğunu göz önüne alırsak, sanırım iddianı gönüllü olarak kabul ettiğini rahatlıkla söyleyebiliriz."

"Ne diyor?" Randy fısıldadı, belini neredeyse ölümüne kavrayışı Riis'i gülümsetti. Kız onun kızıydı. Tehlikede olduğunu düşündüğünde ona koştuğunu herkes görmüştü. Baş başa kaldıklarında onunla konuşacağı bir şey vardı. O çok değerliydi. Sırf onun için kendini tehlikeye atmamalıydı.

"Terran," diye hatırlattı Danaar'a, iri adamın bu dili konuştuğunu biliyordu. Komutan onu anlayabilirdi ama Randy henüz onu anlayamıyordu. "Henüz çeviri matrisi yerleştirilmedi."

Danaar başıyla onayladı ve dikkatini Randy'ye çevirdi. "Kabalığım için beni affedin leydim. Savaşçınızı savunma isteğinizin, onun size zorla sahip çıkmadığını kanıtladığını söyledim. Bileklerinin etrafındaki işaretler tanrıların birlikteliğinizi gördüğünü ve kutsadığını kanıtlıyor."

"Öyle mi?" diye fısıldadı, Danaar'dan Riis'e baktı ve sonra tekrar geri döndü. "Yani, hayır, beni zorlamadı. Aslında gayet nazıkçe rica etti ve benimle ilgilendi. Bana çikolatalı kek yedirdi."

"Eğer bu kadar ," diye homurdandı Reven yaklaşırken, kadının çaldığı bıçağı almak için elini uzattı. "O lanet şeyi yapmayı öğrenmem gerekecek."

Randy'ye bakarken dudaklarından bir gülümseme hayaleti geçti. "İyi dövüştünüz leydim. Beni böyle alt edebilen pek çıkmadı. Görüyorum ki insan dişileri izlenmeli."

"Çok çok özür dilerim," diye fısıldadı.

Ama Riis'in kolunu sıkmak için uzandığında rahatsız olmuş gibi görünmüyordu. "Çiftleştğin için tebrikler kuzen."

"Kuzen mi?" diye sordu aniden, iki adamın arasına bakıyordu, belli ki kafası karışmıştı. "Akraba mısınız?"

"Biz K'Vass'ız," dedi iri savaşçı derin sesle. ", şuradaki prens dışında." Riis'in dövdüğü, hâlâ yerde baygın yatan adama doğru başıyla işaret etti.

Gözleri büyüdü ve başını kaldırıp Riis'e baktı. Onun gözlerindeki hayranlık ve hayranlık karşısında kendini bir metre boyunda hissetti.

"Bir prensi incittiğin için başın belaya girmeyecek mi?" diye fısıldadı ve etraflarında kümelenen erkeklerden bir kahkaha yükseldi.

"Hayır," diye başını salladı Riis. "Kendisine ait olmayan bir şeye dokundu ve eğer sana zarar verseydi, kraliyet kanı bile onu kurtaramazdı. Yürüyen ölü bir erkek olurdu ve beni öldürmüş olsa bile buradan canlı çıkamazdı."

Etrafındaki savaşçıların hepsi bu ifadeyi onaylayıp onaylamadıklarını gürlediler ve Randy'nin sıçrayıp geniş gözlerle etrafına bakmasına neden oldular. Onu suçlayamazdı. Kabul etmesi gereken çok şey vardı. Hem de çok fazla.

"Komutan. Kanıtlar ışığında... aramızdaki bağı resmen onaylıyor musunuz?" diye sordu ve Danaar başını sallayınca rahatladı.

"Sadece emin olmak için," dedi büyük komutan Randy'ye bakarak. "Ekibinin geri kalanını insan gemisine geri götürdüğümüzde Riis'le kalmak istiyor musun? Evet dersen, bundan sonra hayatının onunkine bağlı olacağını unutma. Seni kendi halkına geri göndermeyeceğiz."

Riis, Randy'nin cevabını beklerken dondu kaldı. Yapabilse buradan ayrılıp kendi halkına dönmek ister miydi? Bunu hiç düşünmemişti. Bu düşünce bile kalbini sızlatmıştı, sevdiği kadının onu terk edeceği fikri hiç aklına gelmemişti.

Aşk. Onu seviyordu. Tanrılar onları bir bağ ile kutsamış olsa da, onun için bundan daha derin bir şeydi. Onu kalbinin derinliklerine kadar ve ruhunun her parçasıyla seviyordu.

Bu düşüncenin doldurmasına izin verdi. Onu terk edemezdi.

"Evet. Kalmak istiyorum." Kızın hızlı cevabı karşısında nefesi ciğerlerinden fırladı. "Kültürünüzü anlamıyorum ama kalmak istiyorum. Riis'le birlikte. Onun... eşi olarak mı? Karısı olarak mı?" Onay için ona baktı. Adam gülümseyerek başını salladı ve eğilip hızlı bir öpücük çalmaktan kendini alamadı. "Evet. Karım olarak." İnsan kelimesi ağzında tuhaf bir his uyandırıyordu ama umurunda değildi.

Kendisine ne gerekiyorsa onu diyecekti. kalmasını sağladı.

"Bunu resmi olarak kayıtlara geçireceğim." Danaar gülümsedi. "Görev arkadaşınla ilgilenmek için biraz izin almanı önerebilir , savaşçı? Uzun bir gün geçirdi."

"Kesinlikle, Komutan. Teşekkür ."

Ve böylece Riis yeni karısının ayaklarını yerden keserek kollarına aldı ve köprüden uzaklaştı.

Köprüden ayrıldıklarında RANDY kollarını Riis'in boynuna doladı. Bu sefer onu kendi odasına götürdüğünde... odalarına... onu dolambaçlı bir yoldan götürmedi ya da diğerlerinden saklamaya çalışmadı.

Bunun yerine ana koridorlarda ilerledi ve yanlarından geçtikleri savaşçıların çoğu durup kollarındaki kıza ve bileklerindeki kara lekelere şaşkınlık ve huşu içinde bakarken gururunun dalga dalga yayıldığını hissedebiliyordu.

Kendilerine ait kadınları yoktu. Bunu biliyordu. Ama bunu bilmek ve burada, gemilerinden birinde gerçekten görmek tamamen farklı bir konuydu. Ne kadar ileri gitmeye hazır olduklarını görmek... ürperdi.

Dünya ve kolonileri aşırı kalabalıktı ve bazı yerlerde kadınların sayısı erkeklerden Tanrı bilir kaç fazlaydı. Bu yüzden Terran hükümetinin neden ihtiyaç fazlası kadınlar için onlarla bir tür anlaşma yapmadığını bilmiyordu. Birçoğu, özellikle de büyüdüğü yoksul bölgelerdeki kadınlar, seksi bir uzaylıyla yeni bir hayat kurma şansına balıklama atlardı.

Ama bu başka bir günün düşüncesi idi. Şu anda sadece Riis'e yakın olmak istiyordu.

Odalarına vardıklarında "Çok korktum," diye fısıldadı. Kapılar arkalarından kapandı ve adam onu yatağın yanına taşıdı. "Sana zarar vereceğinden ve seni sonsuza dek kaybedeceğimden çok korktum. Seni daha yeni buldum. Seni şimdiden kaybetmek istemiyorum."

Onu yere bırakmadı, sadece yakınında tuttu. Gözleri onunkileri aradı.

"Herkes bana karşı bir şeyler hissettiğini düşünürdü," diye mırıldandı, dudaklarının kenarı kıvrıldı. "Seni zevkten çılgılık attırabilmemin ötesinde. Oh, ve sana çikolatalı kek getirdim."

"Seni seviyorum." İşte, her şey ortadaydı. Oyun oynamaya ya da nazlanmaya inanmıyordu. "Lathar'da da insanlardaki gibi işe yarıyor mu bilmiyorum ama bazılarımız ilk görüşte aşka inanır."

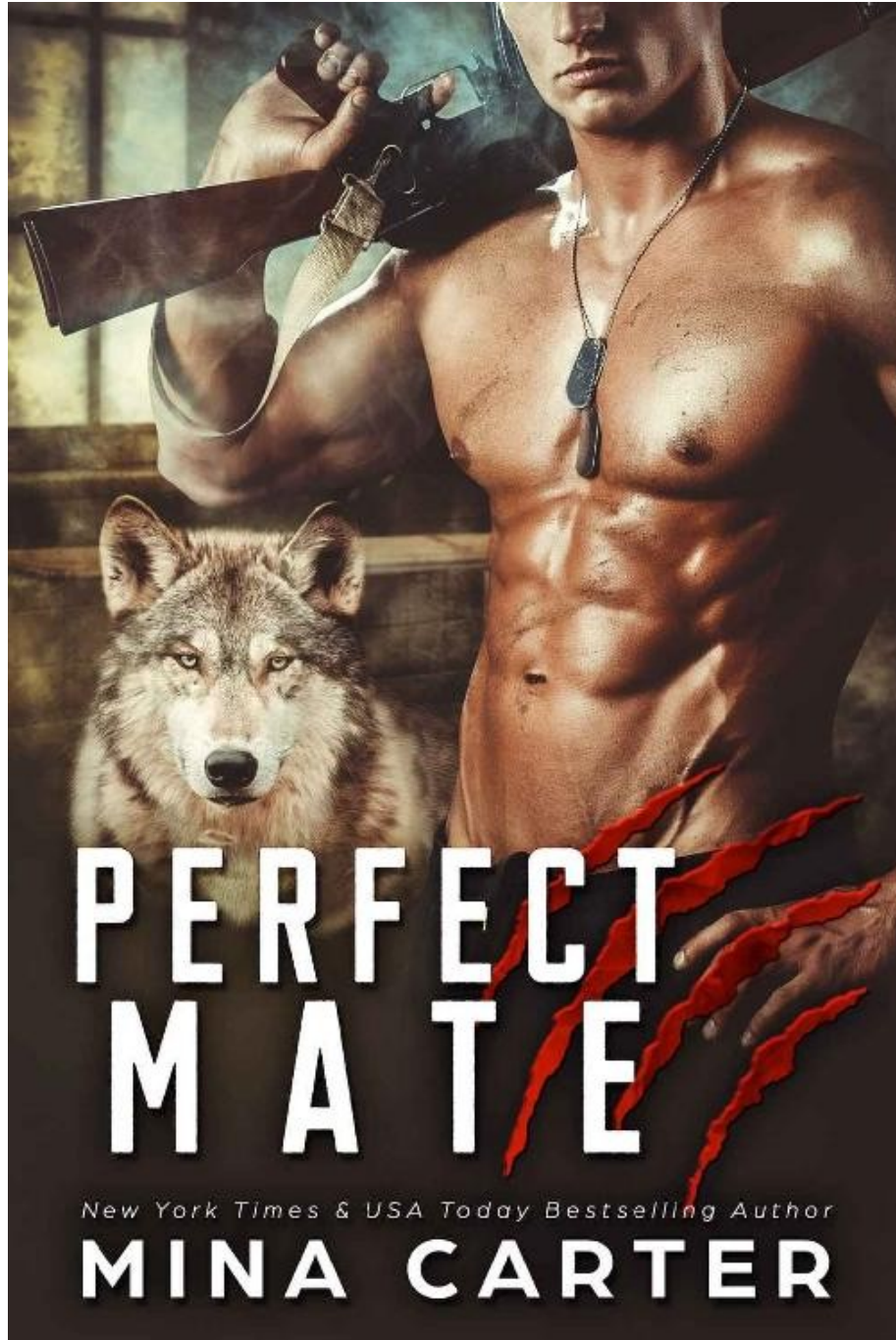
"Ah, öyle," diye nefes aldı, başını eğerek dudaklarını dudaklarının üzerinde gezdirdi. "İlk görüşte aşk, ses... ne dersiniz deyin. O mekikte saklandığını hissettiğim andan beri sana aşığım. Ve gitmene asla izin vermeyeceğim. Hayatımızın geri kalanı boyunca seni koruyacağım, seveceğim."

Gölümsedi, mutluluktan neredeyse başı dönüyordu ve onu öptü. Adam öpücüğü bıraktığında ikisinin de nefesleri kesilmişti.

"Seni seviyorum Randy," diye fısıldadı ve ikisini de yatağa yatırarak gecenin geri kalanını uzaylı savaşçıların galaksideki en iyi aşıklar olduğunu kanıtlayarak geçirdi.

AYRICA MINA CARTER TARAFINDAN

Kokusu onu çağırıyor. Kız onun. Şimdi onu hayatta tutmak zorunda.

Jack Harper bir askerdi, iyi bir askerdi... sonra Proje tanrıyı oynamaya karar verdi. Şimdi kalıcı öfke kontrolü sorunları ve içinde yaşayan bir canavar var. Bir silah olarak kullanıldığında, karşılık vermek için bir şans bekliyordu. Ama Proje onun peşinde.

Dengesiz olduklarına karar verilen Jack ve ekibine öldürme emri verilir ve St.Margarets'e nakledilirler. Kafalarının arkasına sıkılan bir kurşun onları temelli öldürene kadar baş doktorlar için bir oyundan ibarettir. Ancak Jack, hayatı boyunca beklediği o narin koku etrafını sardığında o kadar kolay yıkılmayacaktır.

Narin insan kadın onun eşi. Ve onu kurtarmak için Proje'nin karşısına çıkardığı her şeyle savaşıacaktır.

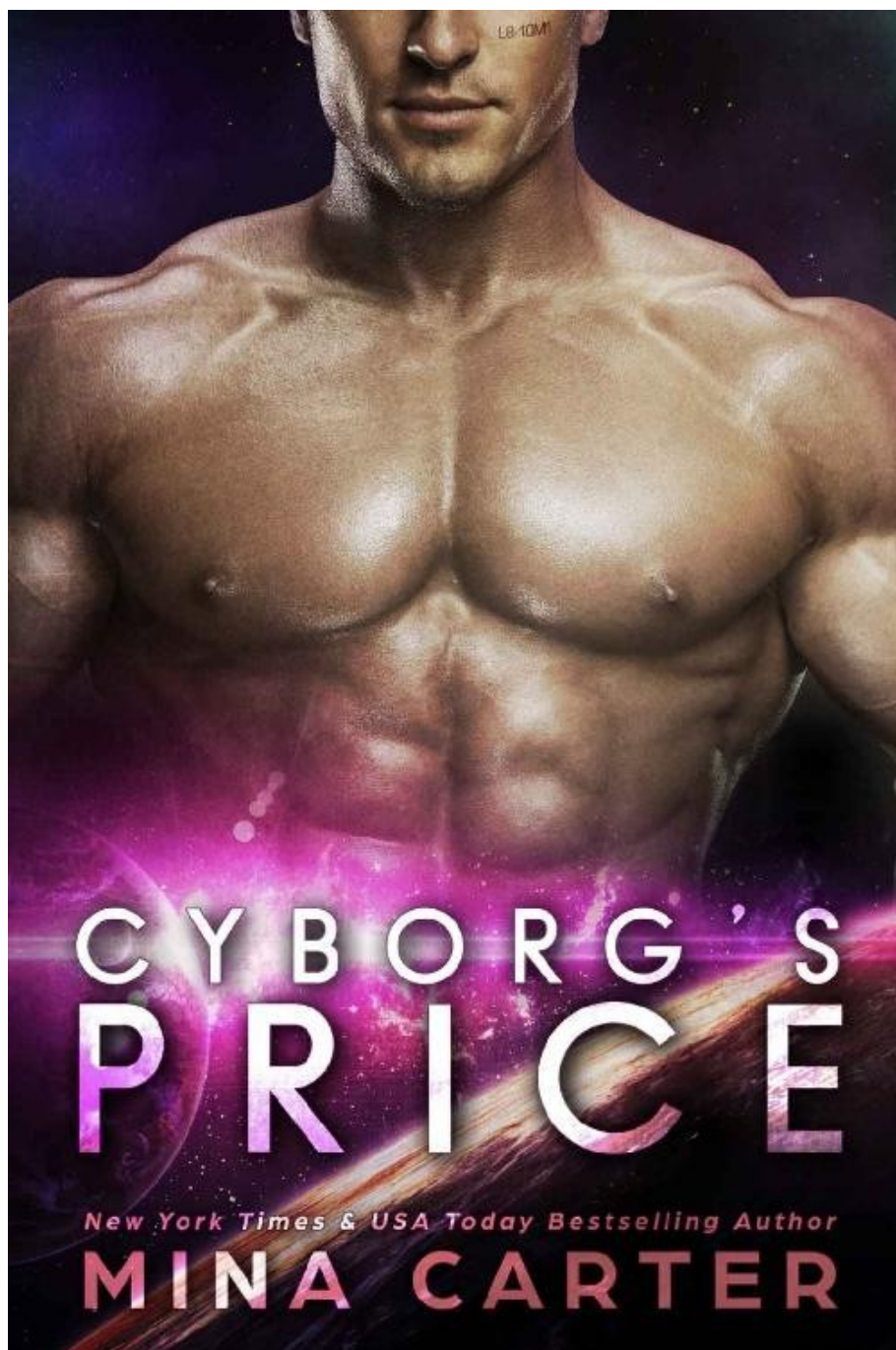
Altın kalpli bir hastane müdürü. Karanlık bir sırrı olan bir asker.

Lillian'ın hayatı... sıkıcıdır. Sıksa sıcak çikolatası dışında gününün en önemli olayı askeri kanatta çalışan yakışıklı gardiyanlardır. Bu gizli bir görevdir ve onun maaş derecesinin çok üstündedir ama resepsiyonun önünden sürüyerek geçen boş gözlü erkek ve kadınlara acıtmaktan kendini alamaz. Sonra gece geç saatlerde acil bir hasta getiriliyor, karnı parçalanmış ve kan içinde. Burası bir acil servis değildir ama onu geri çevirip ölüm riskini göze alamaz.

Yakışıklı askeri aklından çıkaramayan Lillian gizlice yasak bölgeye girer ve kendini hiçbir şeyin mantıklı olmadığı bir dünyanın içinde bulur. Erkeklerin her zaman erkek olmadığı, ölülerin yürüdüğü ve yakışıklı askerinin görüldüğünden çok daha fazlası olduğu bir dünya...

Canavarlar vardır... ve onlar iyi adamlardır.

DEVAMINI OKU...

O galaksideki en tehlikeli yaratıklardan biri... öyleyse neden ellerini ondan uzak tutamıyor?

Birleşik Filo Gemisi *Valkyrie*'de kıdemsiz bir hemşire olan Samara'nın günleri genellikle ufak tefek çarpma ve kırılmalarla ve ara sıra yapılan sağlık veya çalışma alanı kontrolleriyle geçiyor.

Ancak tehlikeli bir mahkûm gemiye transfer edildiğinde, kendini hücre görevinde bulur. Büyük, ölümcül görünümlü askeri sınıf cyborg ile uğraşmak korkutucu olmalıydı, ancak yeşil gözlerine bir bakış ve büyük, sert vücudunun gri gemi kıyafeti altında nasıl görüneceğinden başka bir şey düşünemiyor...

O küçük, yumuşak ve kırılgan... Ellerini kendine saklamalı ve onu unutmalı.

Yakalanan ve incelenmek üzere tıbbi bir tesise götürülen cyborg Lyon, kendisini esir alanlardan acı ve aşağılanmadan başka bir şey beklemez. Ancak Samara diğerleri gibi değildir, yaralarını özenle tedavi eder ve içinde bir ateş yakar. Kelepçelerinin sıkıca kilitlendiğinden emin olmayı ihmal ettiğinde, kıyamet kopar. Hücre duvarına karşı sıcak, şehvetli bir cehennem. Ekibi geldiğinde, Lyon çekip gitmesi gerektiğini biliyor... ama yapamıyor. Küçük insanı onun derisinin altına girmiştir. Onu çektiği acıların bedeli olarak alacak, yatağında tutacak ve ilgisini kaybetmesi için gereken süre ikisine de zevk verecektir.

Ancak evrenin ve Filo'nun başka fikirleri vardır. Gemideki bir iz sürücü, bir uçan gemi sürüsünü başlarına musallat eder. Lyon ve Samara ihanetten ve uçan böcek saldırısından kurtulabilecekler mi, yoksa sonsuza dek sürecektir mutlulukları ateş altında dağılacak mı?

KOPYANIZI ŞİMDİ ALIN

YAZAR HAKKINDA

Mina Carter, *New York Times* ve *USA Today*'de birçok türde çok satan romantizm yazarıdır. Kocas1, kızı ve otoriter kedisiyle İngiltere'de yaşamaktadır.

Mina ile çevrimiçi bağlantı kurun:

mina-carter.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.